

تحلیل ها و سیستم های داده های حجیم

استاد مربوطه: آقای دکتر مهدی اسماعیلی

منبع تدریس:

Big Data Fundamentals *Concepts, Drivers & Techniques*

Thomas Erl,
Wajid Khattak,
and
Paul Buhler

2016

در دنیای امروز، در کسری از ثانیه تعداد نامحدودی data تولید می‌شود. در تصویر زیر برای تعدادی از شرکت‌های معروف نشان می‌دهد که در هر ۶۰ ثانیه، چه مقدار داده تولید می‌شود. البته این میزان داده همچنان در حال افزایش است.

برای مثال:

- هر ۶۰ ثانیه در Google نزدیک به ۷۰۰ هزار جستجو انجام می‌شود. (حدوداً ثانیه‌ای ۱۰ هزارتا)
- در ۶۰ ثانیه در Skype، ۳۷۰ هزار دقیقه صدا ثبت می‌شود.

این داده‌ها جزو ارزشمندترین داده‌ها می‌باشند، چرا که با استفاده از داده‌کاوی می‌توان نتایج ارزشمندی از آنها استخراج کرد. در جایی عنوان شده که گوگل به دلیل تحلیل تعداد جستجوهای که انجام می‌شود، سریع‌تر از پزشکان یک منطقه متوجه می‌شود که در آن منطقه چه بیماری‌ای رایج شده است. مثلاً از منطقه‌ی X مدام جستجو می‌شود: "داروی سرماخوردگی؟" پس گوگل متوجه می‌شود در آنجا سرماخوردگی رایج شده است.

در نتیجه شرکتهای تجاری بزرگ دنیا می‌توانند با خریداری این داده‌ها از امثال گوگل به سودهای خوبی برسند. در مثال بالا می‌توان نتیجه گرفت که در حال حاضر در منطقه‌ی X داروی سرماخوردگی مشتری زیادی دارد.

- در ۶۰ ثانیه ۱۶۸ میلیون ایمیل ارسال می‌شود. (حدوداً ثانیه‌ای ۳ میلیون)

تا اینجا با big data تا حدودی آشنا شدید. حداقل متوجه شدید که چه حجم وحشتناکی از داده در هر ثانیه در حال تولید است. در بعضی منابع این حجم را به صورت ملموس‌تر با مقایسه‌های جالب بیان میکنند. مثلاً اطلاعاتی که در یک ساعت توسط کارمندان یاهو تولید می‌شود (log file) مساوی است با ۵ برابر تعداد کلماتی که انسانها از زمان تولد حضرت آدم تا کنون به زبان آورده‌اند.

- در لندن حدود ۶ میلیون دوربین نظارتی وجود دارد، داده‌هایی که توسط این تعداد دوربین ضبط می‌شود بسیار زیاد هستند. یعنی حدود ساعتی ۶۰۰ میلیون مگابایت.

تا اینجا با چالش ذخیره‌سازی داده‌ها آشنا شدیم؛ اما بعد از آن نحوه پردازش و استفاده از این حجم عظیمی از اطلاعات با ارزش است.

- در ۶۰ ثانیه در YouTube، ۶۰۰ ویدئوی جدید آپلود می‌شود.

- در ۶۰ ثانیه در Tweets، ۱۰ هزار پیام ارسال می‌شود. (حدوداً ثانیه‌ای ۸۰۰ تا)

نکته جالب اینجاست که اینها ترکیبی هستند. یعنی یک نفر میتواند از چند شبکه با هم حتی بصورت همزمان استفاده کند. به همین ترتیب مکانهایی که پهنای باند بهتری دارند این استفاده بیشتر است. همچنان که پیش می‌رویم این تولید عظیم داده‌ها تشدید می‌شود.

کاربردهای اصلی big data

حال به این نکته می‌رسیم که کاربردهای اصلی big data کجاست؟

کاربردهای اصلی big data که در تصویر زیر ذکر شده است شامل موارد زیر است:

- Smarter Healthcare ؛ لباسهای هوشمند

- Multi-channel sales ؛ فروشگاههای زنجیره‌ای

- Finance ؛ امور مالی

- Log Analysis ؛ تجزیه و تحلیل log file

- Homeland Security ؛ امنیت داخلی

- Traffic Control ؛ کنترل ترافیک

- Telecom ؛ مخابرات (ارتباطات)

- Search Quality ؛ کیفیت جستجو

- Manufacturing ؛ تولید

- Trading Analytics ؛ تجزیه و تحلیل تجارت
- Fraud and Risk ؛ شناسایی تقلب و ریسک
- Retail: Churn, NBO ؛ خرده فروشی (کسب و کار تازه)

یکی از مهم ترین اینها Fraud and Risk است. از ترکیب این مورد و big data پروژه های خوبی حاصل می شود. وقتی داده ها زیاد می شوند بدون تردید تقلب در آن یک بحث بحرانی می شود. همچنین با افزایش حجم داده ها و بالا رفتن احتمال تقلب در آن ریسک استفاده از آن نیز زیاد می شود.

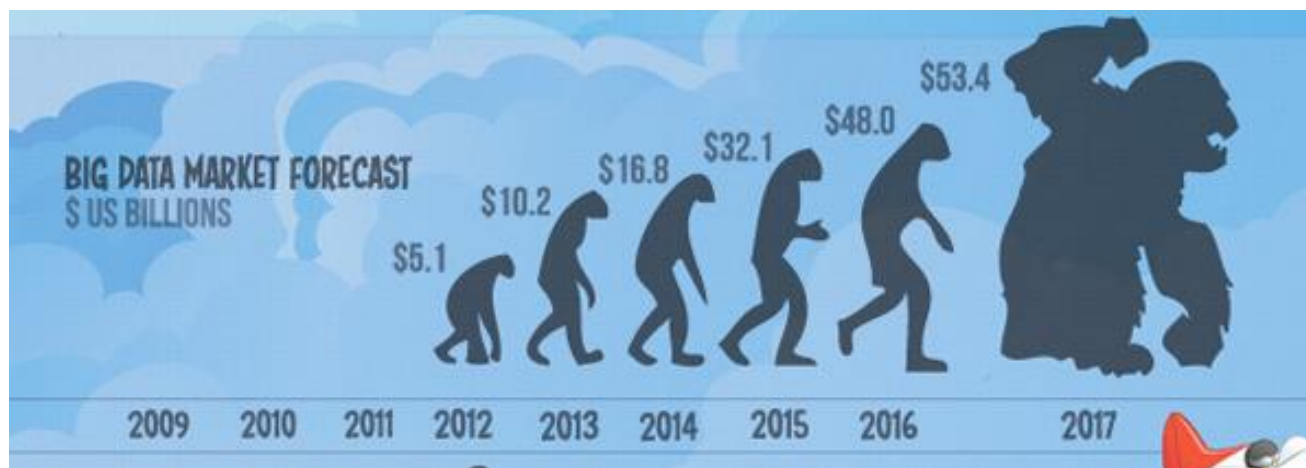
امروزه افراد مسنی که در خانه هستند لباسهای خیلی سبکی به آنها وصل می شود تا بطور خودکار علائم حیاتی آنها را چک کرده و در حد رساندن یک درمان سرپایی برایشان عمل می کنند تا اورژانس برسد. مثلا اگر سنسورهای لباس قندخون بالا را تشخیص دهند، سریعا با تزریق انسولین آن را به حالت نرمال می رساند. این لباسها با این افزایش حجم استفاده همچنان در حال تولید دیتا هستند.

در صنعت شهرهای هوشمند کنترل ترافیک از مسائل اصلی آن شهر می باشد. هر لحظه با داده هایی که از سنسورهای اتومبیلها جمع می شوند وضعیت ترافیکی یک مکان خاص بررسی می شود؛ حتی اگر حرکت خودرویی غیرعادی باشد مثلا با سرعت غیرعادی حرکت کند به خودروهای اطراف اطلاع داده می شود تا حواسشان به این خودرو باشد و از آن فاصله بگیرند تا از بروز تصادف جلوگیری شود. در امثال این کاربردها سرعت پردازش بسیار مهم است. سیستم باید در آن واحد غیرعادی بودن را تشخیص داده و به خودروهای اطراف اطلاع رسانی کند.

Logها همان ثبت و ضبط اطلاعات کاربران می‌باشد. مثلا اگر شما وارد سایت amazon شدید هرگونه جستجو و حتی کلیک روی هر web page ثبت می‌شود تا در موارد بعدی ورود شما به این سایت بتواند علاقمندی‌های شما را شناسایی کرده و به انجام امور شما سرعت بخشد.

مثلا یک فروشگاه زنجیره‌ای مانند تسکو در اروپا با فعالیت بسیار گسترده و تعداد مشتریان بالا داده‌های فراوانی تولید می‌کنند. این داده‌ها باید تحلیل شوند تا فعالیت فروشگاه بتواند هدفمند باشد. مثلا غرفه‌ها را براساس دم دست بودن اجناس پرفروش جایجا می‌کنند.

بازار big data

تصویر بالا بازار big data را در سالهای متمادی در آمریکا نشان می‌دهد. مثلا در سال ۲۰۱۶، ۴۸ میلیارد دلار صرف این بازار و پروژه‌های آن می‌شود. برای مثال آمریکا گندم بیش از ۵۰ درصد از کشورهای جهان را تامین می‌کند؛ که این خود یعنی یک عالمه دیتا. اگر دولت آمریکا نتواند این داده‌ها را تحلیل کند شاید نتواند برای سال آینده تولید و صادرات گندمش را مدیریت کند. با دقت در تصویر بالا متوجه می‌شوید که رشد این بازار نه تنها در طول سالها به یک نسبت ثابت نبوده بلکه هر سال این رشد بیشتر و بیشتر شده است.

تعریف big data

در big data روی این بحث میشود که چگونه حجم بسیار بزرگی از داده‌ها را که اغلب از منابع مختلفی سرچشمه میگیرند تحلیل، پردازش و ذخیره کنیم. (پس چالشهای big data سه مورد است: تجزیه و تحلیل، پردازش و ذخیره)

راهکارهای big data و روشهای مربوط به آن موقعی لازمند که روشهای سنتی کافی نباشند یا مشکل داشته باشند. در غیر اینصورت استفاده از big data اشتباه محض است.

مفاهیم و اصطلاحات فنی

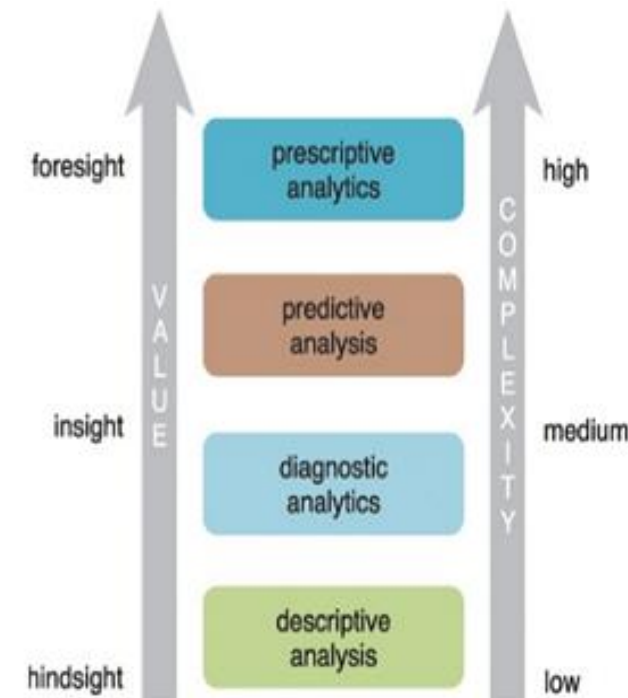
data و dataset؛ در اینجا منظور ما از این اصطلاحات صرفاً جدول نیست. بلکه داده‌های ما می‌توانند جدول، تصویر، صوت و... باشند؛ Data analysis؛ به معنی تحلیل داده‌هاست. تحلیل به پیدا کردن رابطه‌ی بین داده‌ها، یا بدست آوردن یک بینش، الگو یا حقیقتی از داده‌ها گویند. مثلاً سن به تحصیلات رابطه دارد. تحلیل کردن با این منظور صورت می‌گیرد که بعداً تصمیم‌گیری درست انجام دهیم.

Data analytics؛ علم تجزیه و تحلیل. کل فرآیند جمع‌آوری، پالایش، ذخیره‌سازی، مدیریت، تحلیل، پردازش و نتیجه‌ی حاصل از تحلیل داده‌ها را گویند. به عبارتی به معنی چرخه‌ی حیات داده‌هاست. که Data analysis بخشی از آن است. (Data analysis زیرمجموعه‌ی Data analytics است)

انواع تحلیل

تحلیل ۴ نوع است. انواع تحلیل به صورت زیر می‌باشد:

- (۱) Descriptive analytics ؛ تحلیل توصیفی
- (۲) Diagnostic analytics ؛ تحلیل تشخیصی
- (۳) Predictive analytics ؛ تحلیل پیشگویانه
- (۴) Prescriptive analytics ؛ تحلیل تجویزی

Value and complexity increase from descriptive to prescriptive analytics

از پایین به بالا پیچیدگی بیشتر می شود.

از پایین به بالا/رزش بیشتر می شود. (بینش بهتری به ما می دهند).

برای مثال داریم:

داده ← اطلاعات ← دانش ← خرد

بالفرازش ارزش در جهت فلش پیش می رویم. در واقع هر کدام از عبارات بالا پخته تر می شوند به عبارتی بعدی تبدیل می شوند.

همچنین برای تحلیل نیز داریم:

توصیفی ← تشخیصی ← پیشگویانه ← تجویزی

وقتی صحبت از تحلیل می شود یعنی ما باید عمل data mining انجام دهیم. با انجام این عمل data را به دانش تبدیل می کنیم.

هر چه این دانش بدست آمده کاملتر باشد تحلیل ما باارزش تر است. یعنی سازمان نیز سود بیشتری بدست می آورد.

مثال: در ابتدا ما می گوییم "پنج". این عدد به تنهایی دانشی به ما نمی دهد؛ اما در ادامه می گوییم "پنج مشتری". و در آخر

میگوییم "در این ماه فروشگاه ما پنج مشتری ریزش داشته است". این می شود دانش کاملتر که سبب تصمیمات در جهت رفع

کاستی ها یا بهبود کسب و کار می شود.

همینطور هر چه تحلیل سطح بالاتری انجام شود مسلماً اطلاعات بیشتر و مفیدتری به ما می دهد.

نکته: تحلیل و انواع آن نیز جزو مفاهیم ابتدایی در big data می باشند.

✓ تحلیل توصیفی

این نوع تحلیل کمترین پیچیدگی را دارد و به این معناست که در مورد چیزهایی که در قبل اتفاق افتاده حرف می زند و ما کاری

به حال یا آینده نداریم. در این نوع تحلیل ما جواب سوالهایی را می دهیم که مربوط به گذشته است. پس در این نوع تحلیل گذشته

بسیار مهم است.

نمونه سوالاتی که در این نوع تحلیل بیان می شود بصورت زیر است:

- در ۱۲ ماه گذشته فروش شما چطور بوده است؟
- چه مقدار افرادی که با بخش پشتیبانی تماس گرفته اند در زمان مناسبی جواب گرفته اند؟
- برای هر کدام از این آژانس های طرف قرارداد ما چه مقدار کمیسیون دریافت کرده ایم؟

نکته: دقت و صحت جواب این سوالات کاملاً تضمین شده است؛ چون برای گذشته است.

نکته: سوالها اغلب در این بخش با What شروع می شوند.

نکته: ۸۰٪ تحلیل‌های سازمانها توصیفی است.

تحلیل گذشته خوب است، اما مهمتر آنست که بتوانید به این برسید که چکار کنید که در آینده موفق باشید. و این میشود سطوح بالاتر.

مثال: وقتی که شما بر اثر بیماری به پزشک مراجعه میکنید مهم است که او از احوال روز گذشته (توصیف) شما آگاه شود، سپس با تشخیص بیماری و تجویز درست به بهبود شما کمک می‌کند.

در سازمانها نیز مشابه انسانها مریضی پیش می‌آید، برای بهبود آن نیز ابتدا باید تشخیص داد منشا و دلیل بیماری چیست؛ سپس با تجویز درست بیماری (مشکل) را رفع کرد.

در تصویر زیر داریم:

OLTP(Online Transaction Processing): سیستم سروری که داده‌های Transaction شما در آن ثبت می‌شود. تراکنش‌ها و کارمندان سازمان شما را مشخص می‌کند.

CRM(Customer Relationship Management): مدیریت رابطه با مشتری. در آن ریزش و وفاداری مشتری‌ها ثبت می‌شود.

ERP(Enterprise Resource Planning): اغلب در سازمانها یک سیستم یکپارچه است که چند سیستم مختلف (مانند فروش، انبار و ...) را به هم متصل کرده است.

اغلب در تحلیل‌های توصیفی از سیستم‌های OLTP، CRM و ERP گزارش تهیه می‌کنید. یا حتی می‌توان از داشبوردها بعنوان گزارش استفاده کرد. داشبوردها در واقع نمایش گرافیکی گزارشات هستند؛ که البته در اینجا فقط گزارشات مربوط به گذشته را به ما نشان می‌دهند و اطلاعاتی از حال و آینده به ما نمی‌دهد.

نکته: در حالت کلی داشبورد میتواند گذشته، حال و آینده را نشان دهد.

✓ تحلیل تشخیصی

در این نوع تحلیل به ما دلیل اتفاقات افتاده در گذشته را به ما نشان می‌دهد.

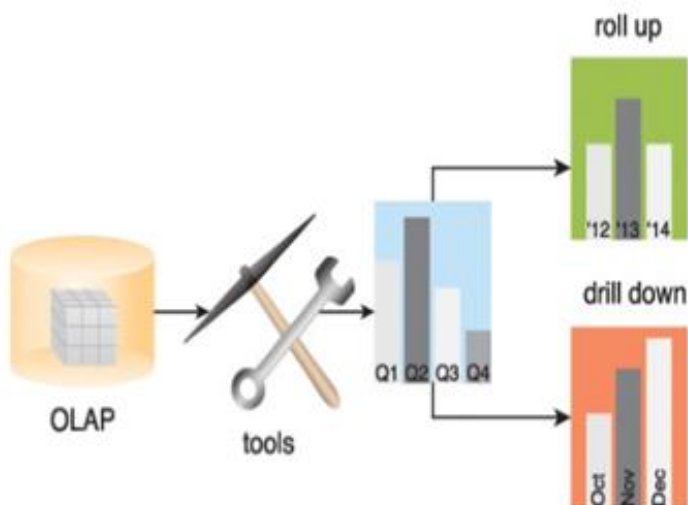
نمونه سوالاتی که در این نوع تحلیل بیان می‌شود بصورت زیر است:

- چرا فروش فصل تابستان کمتر از بهار بوده است؟
- چرا مشتری های ما کم شده‌اند؟
- چرا بیماران ما در سه ماه گذشته دوباره رجوع کرده‌اند؟

نکته: همه‌ی سوالات در این بخش با "چرا" (Why) شروع می‌شوند.

با یافتن پاسخ این پرسشها تحلیل تشخیصی ما انجام شده است. یافتن این علتها و در نتیجه این نوع تحلیل واقعا کار سختی است.

برای مثال وقتی بخاطر سرما خوردگی به پزشک مراجعه می‌کنید و پزشک علت را از شما جویا می‌شود شما خربزه خوردن را دلیل بر آن بدانید و یادتان نباشد که ممکن است جلو کولر نشستن هم مسبب این بیماری شده باشد. به همین ترتیب بعضی دلایل یا به چشم نمی‌آیند یا فراموش می‌شوند و اینگونه ممکن است به تشخیص غلط بیانجامد. البته می‌توان با تجربه احتمال قوی یک واقعه را تشخیص داد. مثلا اگر شما ۱۰ بار با خوردن خربزه سرما خوردید میتوانید بگویید به احتمال قوی خوردن خربزه علت سرما خوردگی من است. (اما باز هم صددرصد نیست)

در تحلیل‌های سطح دوم از OLAP استفاده می‌شود. (که در جلسه آینده تفاوت آن با OLTP ذکر می‌شود)

✓ تحلیل پیشگویانه

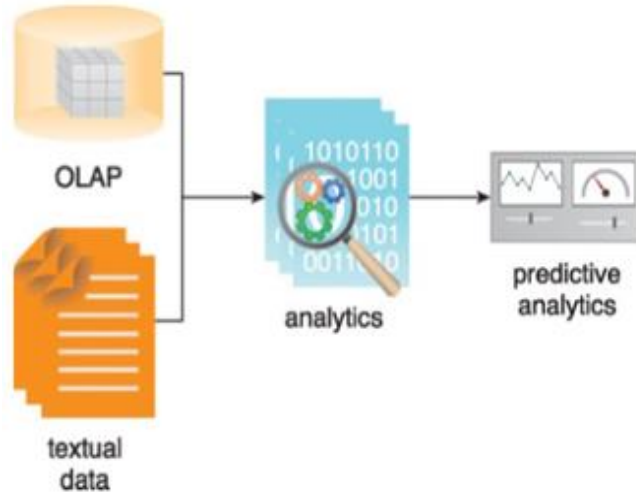
در سطح اول بررسی کردیم که چه اتفاقی افتاده است، در سطح دوم علت اتفاقات را بررسی کردیم، در سطح سوم پیش بینی می‌کنیم که اگر این راه حل را پیاده کنیم چه اتفاقی خواهد افتاد؟ (یعنی قبل از اقدام به پیاده‌سازی راه حل). پس به آینده مربوط می‌شود.

نمونه سولاتی که در این نوع تحلیل بیان می شود بصورت زیر است:

- چه اتفاقی می افتد اگر یکی از افرادی که وام گرفته آن را پرداخت نکند؟
- اگر داروی B را به جای داروی A استفاده کنم، وضعیت افراد سرطانی مورد آزمایش چگونه می شود؟

نکته: اغلب سولات در این بخش با "چه می شود اگر" (What if) شروع می شوند.

همانطور که در سوال دوم مشخص است انجام عمل و دیدن نتیجه ممکن است کار بسیار سخت یا حتی خطرناکی باشد؛ به همین علت ابزارهایی برای انجام این پیش بینی ها وجود دارند.

✓ تحلیل تجویزی

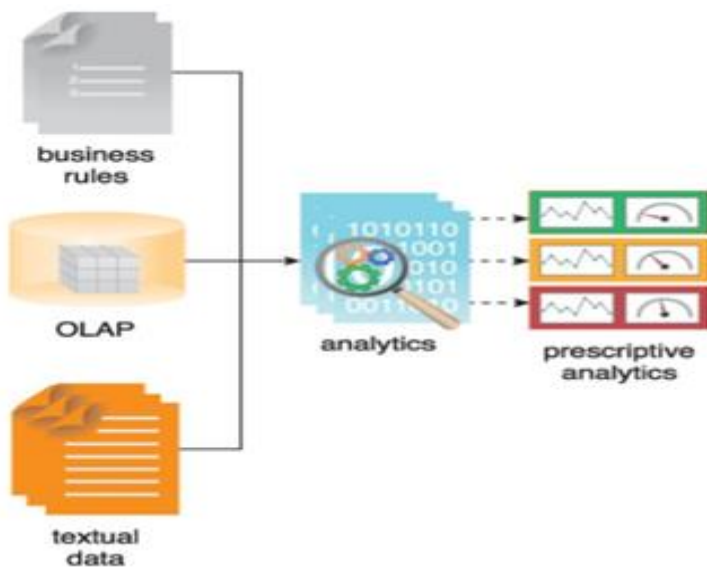
در این مرحله تصمیم گیری قطعی برای انجام راه حل و جامه عمل پوشاندن به آن صورت می گیرد.

نمونه سولاتی که در این نوع تحلیل بیان می شود بصورت زیر است:

- از میان سه دارویی که پیش بینی کردیم خوب است، بالاخره کدام را استفاده کنم؟

در این مرحله نه تنها باید نوع تجویز، بلکه باید دلیل تجویز نیز مشخص باشد.

برای انجام تحلیل تجویزی علاوه بر داده های سازمان باید داده هایی نیز از بیرون جمع آوری کرد. مثلا اطلاعات راجع به رقبا، نظرات مردم و ...

تفاوت بین OLTP و OLAP :

OLTP همان تراکنش‌هایی هستند که شما پردازش می‌کنید. مثل بانکها، اتوماسیونهای اداری و ...

OLAP(Online Analytical Processing) پردازش تحلیلی برخط است.

در تحلیلهای سطح پایین اطلاعات گذشته را لازم دارید که اغلب سیستم‌هایی که این اطلاعات را به شما می‌دهند را OLTP می‌گویند. اما وقتی به سطوح بالاتر می‌روید به اطلاعات تروتمیزتر و دسته‌بندی شده‌تر احتیاج دارید که این اطلاعات را هم OLAP به ما می‌دهد.

تفاوت بین این دو را در یک سری مشخصه که در جدول زیر آمده است بررسی می‌کنیم:

اغلب در سیستم‌های OLTP فقط داده‌های فعلی ما مهم هستند و خیلی به داده‌های گذشته فکر نمی‌کنیم، اما برای OLAP به داده‌های قبلی هم نیاز داریم؛ زیرا ما می‌خواهیم با استفاده از سوابق گذشته برای آینده تصمیم بگیریم. و به همین علت در OLAP با حجم عظیم‌تری از داده‌ها روبه‌رو هستیم. پس OLAP از داده‌های تاریخمند استفاده می‌کند.

در سیستم OLTP بازده تراکنش مهم است (بازده یعنی تعداد تراکنش‌های انجام شده در واحد زمان). هر چه بازده بیشتر باشد. (بازده یا Throughput) اما در سیستم OLAP پرسشهایی که پرسیده می‌شود و زمان پاسخ مهمتر است.

برای درک بهتر می‌توان مثالی بیان کرد؛ بصورت معمول تعداد سوالات یک کارمند معمولی در رابطه با پروژه بیشتر و جزئی‌تر است، اما تعداد سوالات مدیر همان پروژه تعداد سوالات کمتر و کلی‌تری دارد. به پیرو آن برای پاسخگویی به کارمند چون سوالات جزئی است به دیتابیس کوچکتری برای پاسخگویی نیاز داریم، اما برای پاسخگویی به مدیر به دیتابیس بزرگتری نیاز داریم، چون سوالاتش کلی است و شاید خلاصه اطلاعات کل پروژه را با یک بیان یک سوال از ما خواستار باشد. (در اینجا دیتابیس پاسخگویی به کارمند مصداق OLTP و دیتابیس پاسخگویی به مدیر مصداق OLAP می‌باشد)

مثلا کارمند می‌پرسد "نمره دانشجوی x در درس y چند بود؟" اما مدیر می‌پرسد "میانگین نمرات کلاسهای استاد z در ترم اول چقدر بوده است؟"

اغلب در OLTP از مدل رابطه‌ای استفاده می‌شود و تمام جزئیات را دارید، اما در OLAP از مدل خلاصه شده استفاده می‌شود.

طبیعی است که تعداد کارمندان OLTP بیشتر از OLAP است؛ چون OLAP خیلی خاص است. (تعداد کارمندان همیشه کمتر از تعداد مدیران است)

در OLTP پرس‌وجوها ساده است، اما در OLAP پرس‌وجوها پیچیده‌تر است.

اغلب طراحی پایگاه‌داده‌ها در OLTP مبتنی بر ER است، اما در OLAP موضوع گرا، ستاره، برفگونه است.

کاربران OLTP کارمندان دفتری و ساده هستند، اما کاربران OLAP کارگر دانش (کسی که از دانش و تخصص خودش درآمد کسب می کند؛ برای مثال تحلیل گر، مدیر و مدیر اجرایی) هستند.

ویژگی مورد بررسی	سیستم پردازش تراکنش برخط OLTP	سیستم پردازش تحلیلی برخط OLAP
مشخصه	پردازش عملیاتی	پردازش اطلاعاتی
گرایش	تراکنش	تحلیل
کاربر	کارمند دفتری و متخصصین پایگاه داده‌ها	کارگر دانش (برای مثال تحلیل گر، مدیر و مدیر اجرایی)
کارکرد	عملیات روزانه	نیازمندی‌های اطلاعاتی بلند مدت جهت پشتیبانی از تصمیم‌گیری
طراحی پایگاه داده‌ها	مبتنی بر ER، کاربردگرا	ستاره، برفکونه، موضوع‌گرا
داده‌ها	داده‌های جاری و بهنگام‌شده	داده‌های تاریخمند
تلخیص	ابتدایی، با جزییات زیاد	خلاصه شده و یکپارچه
دید	دارای جزییات، رابطه‌ای	خلاصه شده، چندبُعدی
واحد کاری	کوتاه، تراکنش ساده	پرس و جوی پیچیده
دستیابی	خواندن و نوشتن	اغلب خواندن
مرکز توجه	ورود داده‌ها	خروج اطلاعات
عملیات	دستیابی بر اساس کلید اصلی	پیمایش زیاد داده‌ها
تعداد رکوردها برای بازیابی	ده‌ها	میلیون‌ها
تعداد کاربران	هزاران	صدها
اندازه پایگاه داده‌ها	گیگابایت	بیشتر از ترابایت
اولویت	کارایی و قدرت دسترسی بالا	انعطاف پذیری بالا
متریک	بازده تراکنش	بازده پرسش و زمان پاسخ

ادامه بررسی انواع تحلیل

هرچه از پایین به سمت بالا حرکت می‌کنیم پیچیدگی تحلیل بیشتر شده، و در عوض دانش و خردی که از آن کسب می‌کنیم نیز بیشتر و بهتر است.

نکته: در تحلیل توصیفی فقط از OLTP استفاده شده است؛ زیرا این نوع زیاد تحلیل نیست و فقط گونه‌ای توصیف است.

نکته: در تحلیل‌های سطح بالاتر چون باید به چراها و راه‌حلهای پاسخ گفت از OLAP استفاده می‌شود.

در تصویر مربوط به تحلیل تشخیصی در عبارت roll up و drill down داریم که در اینجا با ذکر یک مثال به مفهوم این دو عبارت می‌پردازیم. (البته این عبارات بعنوان drill up و roll down نیز می‌آیند)

مثال ۱: مقدار فروش شعب ما به تفکیک ماه و شماره شعبه مشخص شده است. مدیر با نگاه به آن متوجه یک عدد غیرعادی در میزان فروش یکی از شعب در ماه خرداد می‌شود، او تمایل دارد با کلیک روی آن عدد جزئیات فروش ماه آن شعبه مشخص شود تا به علت آن پی ببرد، این می‌شود drill down. مدیر می‌خواهد فروش کلیه شعب یک استان را سرجمع در یک ماه ببیند این می‌شود roll up. و به همین ترتیب بالاتر و پایین‌تر می‌رود.

نتیجه: roll up یعنی از دید بالاتر و کلی‌تر، drill down یعنی از دید پایین‌تر و جزئی‌تر.

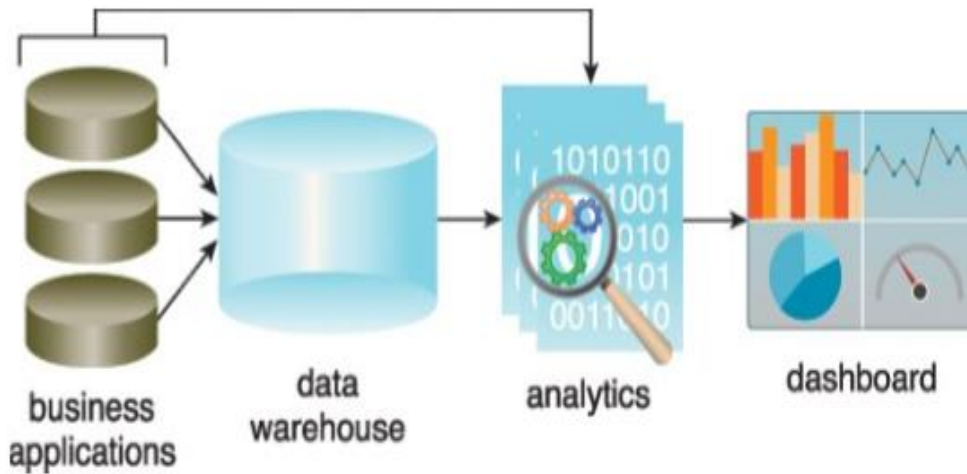
در ابزارهای تحلیل بیگ‌دیتا نیز این امکان (roll up و drill down) وجود دارد.

مثال ۲: برای دانشگاه. نمرات دانشجویان در یک درس ← به تفکیک استاد ← به تفکیک دانشکده

همچنین حتی می‌توان در یک گزارش برای موارد غیرعادی و استثنا یک توضیح مختصر قرار داد تا با قرارگیری ماوس روی آن توضیح نمایش داده شود.

در تحلیل پیشگویانه اغلب بوسیله‌ی یک سری داشبوردهای خاص اطلاعات را نشان می‌دهد و OLAP هم نقش اصلی ایفا می‌کند. نرم‌افزارهایی که اغلب در روش تجویز استفاده می‌شوند، نرم‌افزارهای تولید داشبورد هستند. اغلب در داشبوردها یک استکیومتر داریم. در داشبورد سلیقه مهم است ولی مهم آن چیزی است که می‌خواهید نشان دهید.

نکته: یکی از محاسن اصلی داشبورد این است که با یک نگاه اجمالی اطلاعات زیادی می‌توان از آن بدست آورد.

BI can be used to improve business applications, consolidate data in data warehouses and analyze queries via a dashboard.

نمونه هایی از داشبوردها در زیر آورده شده است:

JASPERSOFT superuser | Help | Log Out

View Manage Create

Dashboard Viewer

Amount by Time

Chart Displaying Time Period Bars

Revenue

Start Month:

End Month:

Predicted Sales

Amount by Country

	2004	2005	2006	Totals
Canada	136.00	1,689.00	374.00	2,199.00
Denmark	41.00	810.00	544.00	1,395.00
France	663.00	2,446.00	1,128.00	4,237.00
Germany	1,823.00	6,203.00	3,258.00	11,284.00
Ireland	381.00	1,016.00	1,359.00	2,756.00
Italy	52.00	438.00	373.00	863.00
Norway	94.00	52.00	130.00	276.00
UK	566.00	1,017.00	1,370.00	2,953.00
USA	1,728.00	5,826.00	6,220.00	13,774.00
Country Totals	5,484.00	19,497.00	14,756.00	39,737.00

Top Stories

- « Last Unicorn' creators appeal for funds
- « Bertanti compares 'Flash' to 'Se7en', 'Lamba'
- « Whilce Portacio illustrates 'Artifacts'
- « 'Proof' returns in new ongoing
- « 'Pushing Daisies' comic arrives in 2011
- « 'Secret Avengers' to gain new member
- « Parker's 'Hulk' will be sci-fi in nature
- « 'Walking Dead' heads straight to digital
- « Moretz set to play 'Emily the Strange'
- « Ruffalo to play both Banner and Hulk
- « Norton wants role in Nolan's 'Batman 2'
- « comXology boss dismisses piracy threat
- « DC layoffs to commence next week
- « Ennis, Batista working on new project
- « Image announces 'Marinemans'

Next Meeting Location

Web Images Videos Maps News Shopping Mail more

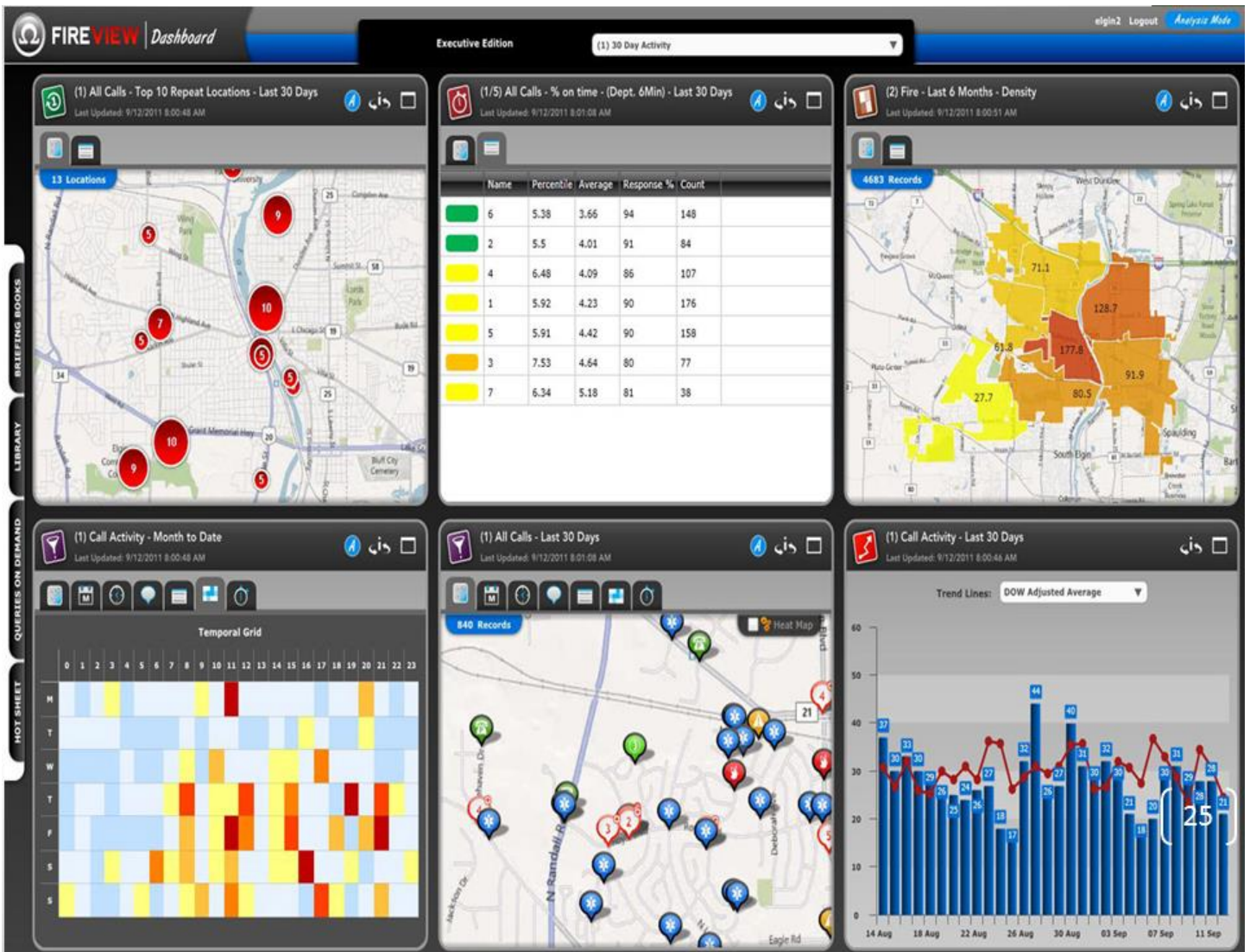
ian_fyfe@yahoo.com | My Profile | New! | My Account | Help |

Google maps San Francisco, CA

KPI dashboard

A KPI dashboard acts as a central reference point for gauging business performance.

یک سوال اساسی: ما داده زیاد داریم، آیا داشبورد توانایی نشان دادن همه‌ی داده‌ها را دارد؟

واضح است که خیر. بلکه ما باید از یک سری شاخص‌ها استفاده کنیم. اهمیت شاخص‌ها به سادگی نیست، اما دسته‌ای از شاخص‌ها که زیاد هم نیستند و برای آینده مناسبند به نام شاخص‌های کلیدی عملکرد (KPI) هستند که در تولید داشبورد استفاده می‌شوند.

- فرض کنید می‌خواهیم سیستم حضور-غیاب کارمندان را بررسی کنیم. شاخص‌هایی که می‌توانیم بررسی کنیم از قبیل ساعت حضور در ماه. شاید نتوانیم شاخص‌های مهم پیدا کنیم اما حداقل میتوان شاخص‌هایی که همپوشانی دارند را تعیین و حذف کرد.

- فروش سال گذشته شاخص است، اما KPI نیست، چون فقط گذشته را نشان می‌دهد و برای آینده مناسب نیست.

- در داشبورد ماشین نوشته در صندوق عقب چه خبر است چون مهم نیست، اما "دمای موتور" و "مقدار بنزین" آورده شده چون شاخص هستند. شاید اطلاعات مهم دیگری هم وجود داشته باشند اما شاخص نیستند.

- در بخش اورژانس بیمارستان رئیس بیمارستان چه چیزی از آن بداند خوب است؟ اطلاعاتی لازم داریم که بتوان بصورت آنلاین از آن استفاده کرد. مثل "نسبت پزشک به بیمار" یک شاخص مهم است. یا "تعداد تخت‌های خالی". مثلاً "دانستن تعداد زن و تعداد مرد" مهم است ولی شاخص نیست.

شاخص‌ها انواع مختلف دارند. مثلاً شاخص‌هایی که به گذشته مربوط می‌شوند که می‌توان از آنها برای تحلیل میزان فروش استفاده کرد. و انواع مختلف دیگر.

شاخص‌ها در big data بسیار مهم هستند. برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد شاخص‌ها می‌توانید به کتاب هوش تجاری دکتر اسماعیلی رجوع کنید.

ویژگی‌های Big Data

The Five Vs of Big Data

به چه چیزهایی می‌گوییم big data؟ آیا ۳۰۰ گیگابایت می‌شود big data؟ ۳ ترابایت چطور؟

اغلب کتابهای big data سه ویژگی اصلی برای big data در نظر می‌گیرند و آنها را با عنوان 3V می‌شناسند.

(۱) Volume ، حجم

(۲) Velocity ، سرعت

(۳) Variety ، تنوع

نکته: در بعضی از کتابها حتی بین ۴ تا ۶ ویژگی دیگر نام برده‌اند، اما این سه ویژگی نام برده شده ویژگی‌های اصلی هستند.

حجم داده‌ها وقتی زیاد باشد به آن می‌گوییم big data، ولی این سوال پیش می‌آید اگر حجم زیاد نباشد یعنی داده‌ها big data نمی‌توانند باشند؟! گاهی سرعت تولید داده‌ها بسیار زیاد است آنها را هم جزو big data می‌دانیم؛ مانند داده‌های تولید شده از دوربین‌های نظارتی. اگر داده‌های تولیدی تنوع زیاد هم داشته باشد آن را جزو big data می‌دانیم؛ مانند اینکه داده‌ها از انواع مختلفی باشند، مثل متنی، رابطه‌ای، صوتی و ... باشند.

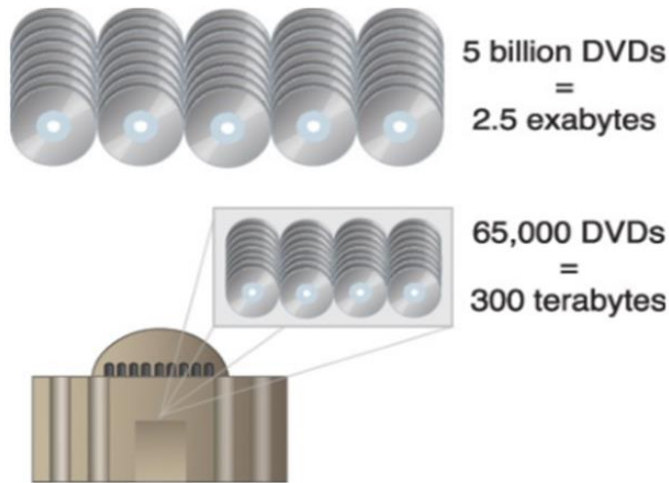
پس وجود حجم در big data الزامی نیست و کافی است داده‌ها یکی از این سه ویژگی بالا را داشته باشند، جزو big data به حساب می‌آیند. (البته اغلب big data هر سه ویژگی را با هم دارد)

امروزه اغلب سازمانهایی که با big data کار می‌کنند داده‌هایشان فراتر از ترابایت است.

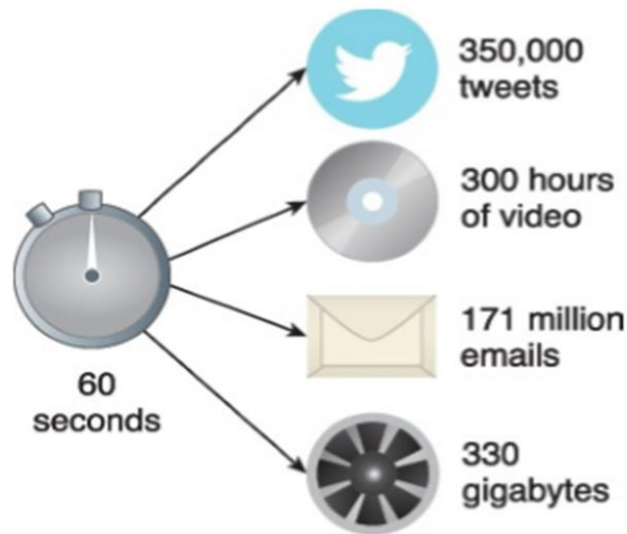
مقادیر بایت‌ها					
نامشخص		دودویی		ده‌دهی	
مقدار	کاربرد عمومی (در کشورها)	مقدار	نام (نماد)	استاندارد بین‌المللی	نام (نماد)
۲ ^{۱۰}	کیلوبایت (KB)	۲ ^{۱۰}	کیبی‌بایت (KiB)	۱۰ ^۳	کیلوبایت (kB)
۲ ^{۲۰}	مگابایت (MB)	۲ ^{۲۰}	مبی‌بایت (MiB)	۱۰ ^۶	مگابایت (MB)
۲ ^{۳۰}	گیگابایت (GB)	۲ ^{۳۰}	گیبی‌بایت (GiB)	۱۰ ^۹	گیگابایت (GB)
۱۰ ^۳ *۲ ^{۳۰}	ترابایت (TB)	۲ ^{۴۰}	تی‌بایت (TiB)	۱۰ ^{۱۲}	ترابایت (TB)
۱۰ ^۶ *۲ ^{۳۰}	پتابایت (PB)	۲ ^{۵۰}	پی‌بایت (PiB)	۱۰ ^{۱۵}	پتابایت (PB)
۱۰ ^۹ *۲ ^{۳۰}	اگزابایت (EB)	۲ ^{۶۰}	اگری‌بایت (EiB)	۱۰ ^{۱۸}	اگزابایت (EB)
۱۰ ^{۱۲} *۲ ^{۳۰}	زتتابایت (ZB)	۲ ^{۷۰}	زی‌بایت (ZiB)	۱۰ ^{۲۱}	زتتابایت (ZB)
۱۰ ^{۱۵} *۲ ^{۳۰}	یوتابایت (YB)	۲ ^{۸۰}	یویی‌بایت (YiB)	۱۰ ^{۲۴}	یوتابایت (YB)
۱۰ ^{۱۸} *۲ ^{۳۰}	سوتابایت (SB)	۲ ^{۹۰}	سویی‌بایت (SiB)	۱۰ ^{۲۷}	سوتابایت (SB)

برای آنکه بهتر این حجم داده را درک کنید به تصویر زیر دقت کنید:

۳۰۰ ترابایت یعنی، ۶۵ هزار DVD. که این حجم بسیار بالایی است. البته باید در نظر داشته باشیم که این حجم همچنان در حال افزایش است. پس کار روی این داده‌ها بسیار مهم است.

تا اینجا در مورد حجم گفتیم. اما سرعت تولید داده‌ها، با توجه به تصویر زیر در یک ثانیه مثلاً حدود ۳ میلیون ایمیل ارسال شده است.

و اما تنوع، تصویر زیر گویای تنوع زیاد موجود در داده‌هاست.

حال به سراغ دیگر ویژگی های نام برده شده در تصویر قبل می رویم تا با دیگر Vها آشنا شویم.

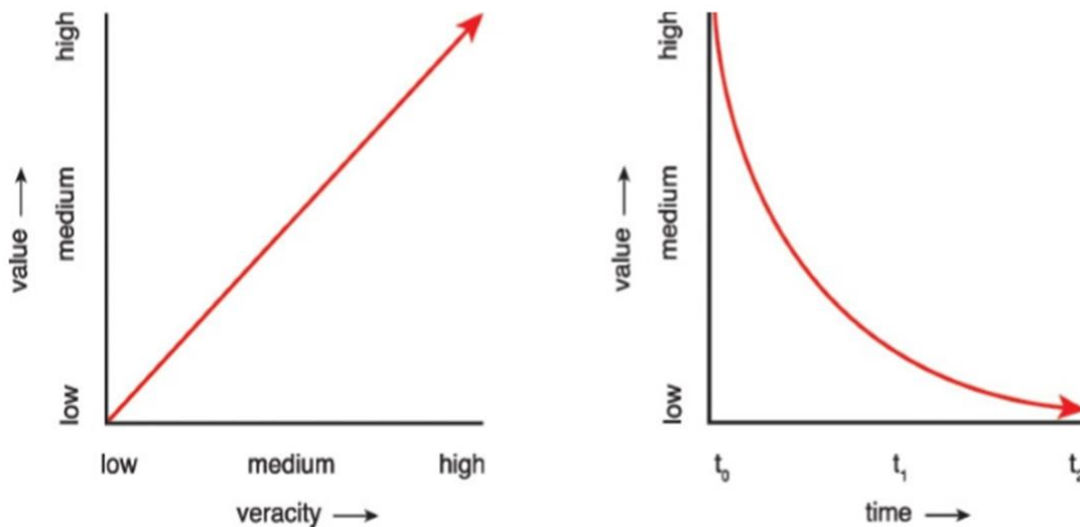
(۴) Veracity ، درستی

البته به بیانی میتوان گفت که این عبارت جزو ویژگی یا یک تعریف برای big data نیست بلکه خوب است که کیفیت دادهها بالا باشد تا تحلیل ما درست شود. کیفیت دادهها یعنی دادههای تمیز. دادههای کثیف عبارتند از: دادههای ناموجود (missing)، دادههای تکراری، حجم بالا، واحدهای اندازه گیری متفاوت، دادههای پرت و ... البته خیلی از اوقات نمیتوان دادههای کثیف را به صفر رساند، و حتی گاهی این کثیفی ها برای ما مفید است. مثل تکرار، که دسترسی پذیری را بالا می برد.

(۵) Value ، ارزش

الزاماً حجم زیاد داده ها برای تحلیل ما مفید نیست و این سبب پیدایش V پنجم می شود. یعنی داده باید با ارزش باشد تا مفید باشد. هر چه دادهها تکراری تر شوند ارزش آنها پایین می آید ولی فرمولهایی برای تعیین ارزش دادهها داریم.

به نمودارهای زیر توجه کنید:

در نمودار سمت راست ارزش نسبت به زمان سنجیده می شود، هر چه که دادهها مربوط به زمانهای گذشته تری هستند ارزش آنها کمتر می شود.

در نمودار سمت چپ ارزش نسبت به درستی سنجیده می شود، هر چه که دادهها تمیزتر باشند ارزش آنها بیشتر می شود. (فاز تمیزکاری دادهها فاز سختی است اما چون به چشم نمی آید برای آن بهایی پرداخت نمیشود و اغلب نادیده گرفته میشود).

نکته: هرچه دادهها حجیم تر شوند احتمال اینکه دادههای بی ارزش در آن بیشتر شود زیادتر است.

سوال اینجاست که با چه نرم افزاری حجم دادهها را کنترل کنیم؟ با چه ابزاری دادهها را تحلیل کنیم؟ با چه ابزاری سرعت دادهها را کنترل کنیم؟ با چه ابزاری کیفیت دادهها را بالا ببریم؟ برای پاسخ به این سواها باید با ابزارهای متنوع موجود در big data و کاربردهای آنها آشنا شوید.

چالش های big data:

- تعریف big data (به چه داده‌هایی big data می‌گویند)
- ذخیره کردن big data (چون ذخیره ی این همه داده هزینه بر است)
- بازیابی اطلاعات از این داده های حجیم
- پردازش داده‌ها
- تحلیل داده‌ها
- مدیریت این داده ها و ...

- اگر بخواهم داده های حجیم را ذخیره کنم چگونه ذخیره کنم؟ آیا پلتفرمی وجود دارد برای این کار؟ بله. Hadoop یکی از این پلتفرمهاست.

- این داده های حجیم را چگونه تحلیل کنیم؟ آیا ابزاری برای این تحلیل وجود دارد؟ و آیا این ابزار با ابزارهای غیر big data فرق دارد؟ بله. ابزاری مثل mahout این تحلیل را برای big data انجام می‌دهد.

- آیا کامنتها و توضیحات شبکه‌های اجتماعی را در یک جدول می‌توان ذخیره کرد؟ بله اما بسیار سخت است و فضای زیادی هدر می‌رود؛ زیرا کامنتها طول مشخصی ندارند و اینگونه اکثر رکوردها خالی می‌ماند. پس مدل جدولی برای آنها مناسب نیست و به یک پایگاه داده غیررابطه‌ای احتیاج داریم. به ابزارهایی که برای پایگاه داده‌های غیررابطه‌ای استفاده می‌شوند NOSQL می‌گویند. یعنی نه فقط SQL؛ بلکه انواع دیگری هم هستند مثل document base، key/value، گراف و... . نرم افزارهایی مثل mongo db و neo4j این گونه داده‌ها را ذخیره می‌کنند.

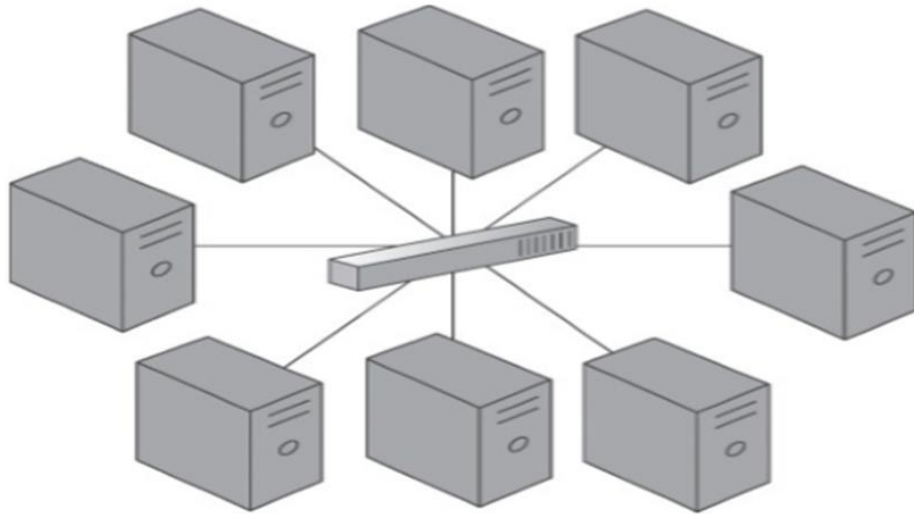
برای رفع هرکدام از چالش های big data یک نرم افزار وجود دارد. که در ارائه های این درس با این نرم افزارها آشنا می‌شوید.

ادامه اصطلاحات مربوط به big data:

Cluster

Cluster، مجموعه ای از گره‌های محاسباتی است. گره محاسباتی (Computing node)، یک کامپیوتر با یک سری مشخصات است که CPU، هارددیسک و... دارد و این کامپیوترها به هم متصل هستند و باهم یک cluster را تشکیل می‌دهند.

اغلب در شرکتهای بزرگ یک cluster را در یک Rack می‌بینید. گره‌های محاسباتی را در یک Rack قرار دارد و اغلب این گره ها در یک خوشه با یک شبکه با سرعت بالا به هم متصل هستند. اغلب شرکتهای بزرگ که با big data سر و کار دارند cluster دارند. {cluster یعنی مجموعه ای از سرورها. یا به بیان بهتر باید بگوییم مجموعه ای از گره های محاسباتی}

شکل بالا یک cluster را نشان می‌دهد.

Replication

Replication به معنی تکرار کردن است. یکی از تکنیکهای کتاب برای مواجه شدن با big data، تکرار است؛ که امروزه در بسیار از نرم افزارها هم انجام می‌شود.

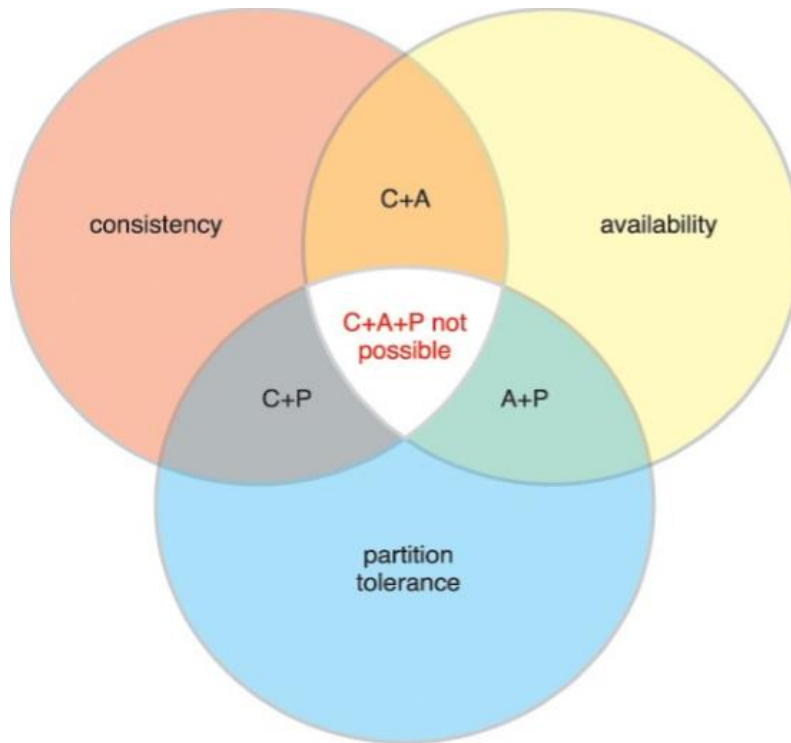
حسن تکرار داده‌ها در big data بالا بردن دسترسی (availability) است. با ثبت کردن داده‌ها در چندجا باعث سرعت در دسترسی می‌شود چون هر درخواست به نزدیکترین مکان رجوع می‌کند.

حسن دیگر قابلیت اعتماد (reliability) است. یعنی اگر یکی از مخازن خراب شود داده‌های ما از بین نرفته و در جای دیگر نیز وجود دارد.

البته با داشتن تکرار همه چیز بر وفق مراد نیست و یک مشکلی بوجود می‌آید به نام ناسازگاری (inconsistency)، که چالش آن consistency است. یعنی مقادیر باید در تکرارها یکی باشند. البته در بسیاری از جاها صددرصد consistency ضروری نیست. مثلا بانکها باید حتما consistent باشند. (بانکها بوسیله ی رعایت قاعده ی ACID این سازگاری را تضمین می‌کنند).

نکته: قاعده ACID: خواص تراکنش است. (Atomic, consistency, Isolation, Durability)

متأسفانه ما باید بین این محاسن تکرار، انتخاب کنیم. زیرا برخی از این عاملها در کنار هم محقق نمی‌شوند و نمی‌توانیم آنها را باهم داشته باشیم (از لحاظ علمی هم نمی‌توانیم همه چیز را با هم داشته باشیم). بطور واضح‌تر باید بگوییم اگر availability و reliability بالا برود نمی‌توانیم consistency صددرصد داشته باشیم. بخاطر اینکه اصلا این سه مورد با هم جمع نمی‌شوند.

اگر در شکل cluster کانکشن ما قطع شود چه اتفاقی می افتد؟ اغلب این توپولوژی ها طوری چیده می شوند که tolerance باشند. یعنی قدرت تحمل داشته باشند. یعنی اگر کانکشن قطع شد و یک نفر اطلاعاتی را خواست و نزدیکترین سرور به او قطع بود بتواند اطلاعات را از سرور دیگر دریافت کند. به نظر میرسد replication این امکان را برقرار کند.

Partition tolerance یعنی تحمل تکه شدن.

همانطور که شکل بالا نشان می دهد، هر سه ویژگی با هم جمع نمی شوند و فقط دوتا دوتا با هم جمع می شوند.

این مسئله اصلا بد و خوب ندارد و شما باید طبق کاربردتان انتخاب کنید که کدام موارد برایتان مهمتر است و به آن نیاز دارید.

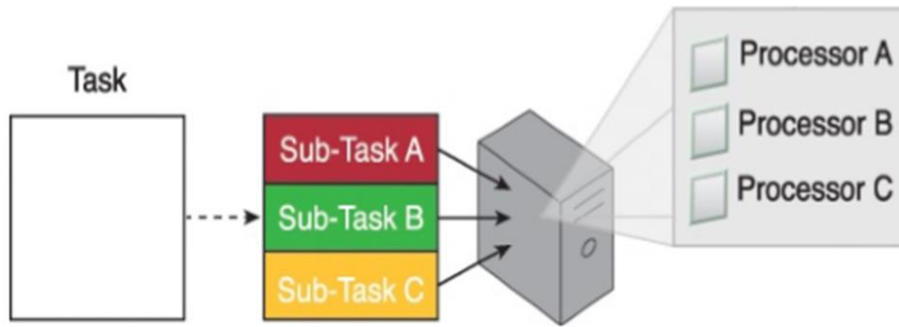
سوال امتحانی: تئوری cap را تعریف کنید؟ در این تئوری c مخفف Consistency و به معنی سازگاری، a مخفف Availability و به معنی دسترسی پذیری، p مخفف Partition tolerance و به معنی تحمل تکه شدن است. و این تئوری به ما میگوید هیچ وقت نمیتوانیم شرایطی را ایجاد کنیم که هر سه مورد را با هم داشته باشیم.

سوال امتحانی: مثالی بزنید که c و a هست و p نیست و بگویید چرا p نیست؟ با دلیل و برهان. (این سوال برای سه حالت مطرح می شود)

بعنوان مثال، وقتی یک disconnect اتفاق می افتد و یک نسخه از تکرار در آنجاست پس سازگار نگه داشتن شدنی نیست و تحمل تکه شدن کمتر می شود.

(Multi-processor) Parallel Data Processing

پردازش داده بصورت موازی.

در این حالت یک task به چند sub-task تبدیل می شود. در اینجا پردازش مربوط به همه ی sub-task ها را یک سیستم انجام می دهد؛ که آن سیستم دارای چند processor است.

نکته: پس اگر سیستم ما یک processor (پردازشگر) داشته باشد موازی نیست، بلکه همروند است، اما آنقدر بین کارها سوئیچ می کند که ما تصور می کنیم کارها بصورت موازی انجام می شود. همروند task ها را توسط یک پردازشگر لایه لای هم انجام می دهد، اما در موازی task ها توسط چند پردازشگر بصورت موازی انجام می شوند.

پس در موازی سیستم دارای چند processor، یک حافظه مشترک، I/O مشترک و... می باشد. در کل همه چیز مشترک و یکی است فقط پردازشگرها متفاوت و چندتا هستند.

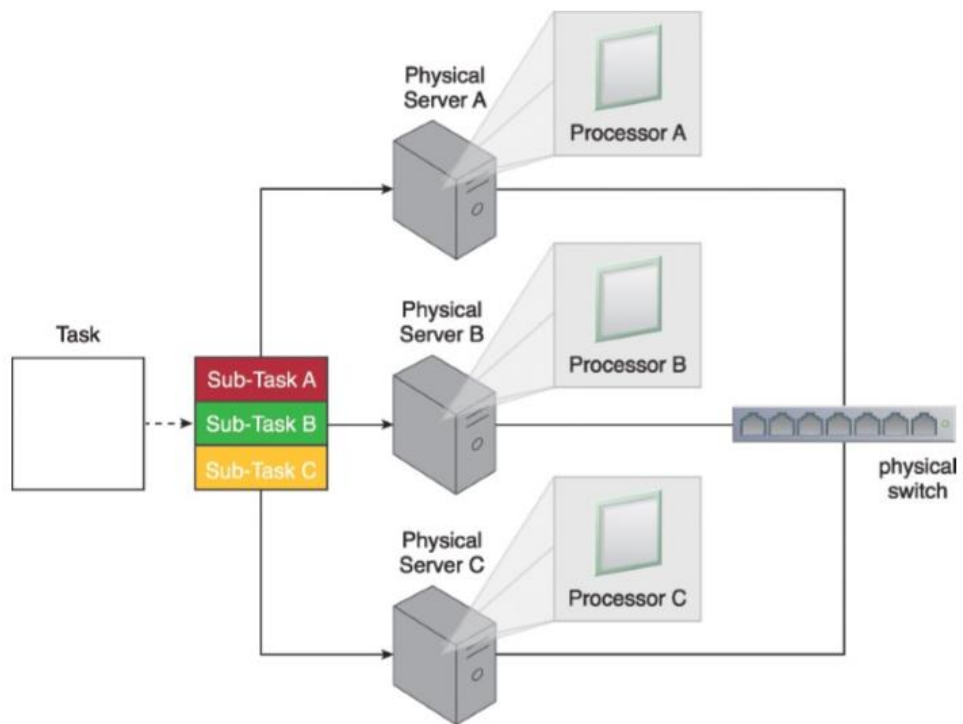
این سیستم را گاهی tightly coupled هم می گویند. (coupled: زوج، tightly: تنگ) زیرا همه چیز در یک کامپیوتر تنگ هم قرار دارند.

Distributed Data Processing

پردازش داده بصورت توزیع شده.

در این حالت نیز یک task به چند sub-task تبدیل می شود. پردازش مربوط به هر sub-task را یک سیستم انجام می دهد؛ که آن سیستم دارای یک processor مخصوص به خود است. پس در توزیع شده چند سیستم که هر کدام دارای یک processor، یک حافظه مجزا، I/O مجزا و... می باشند و وظایف را انجام می دهند. در کل هیچ چیز مشترک نیست.

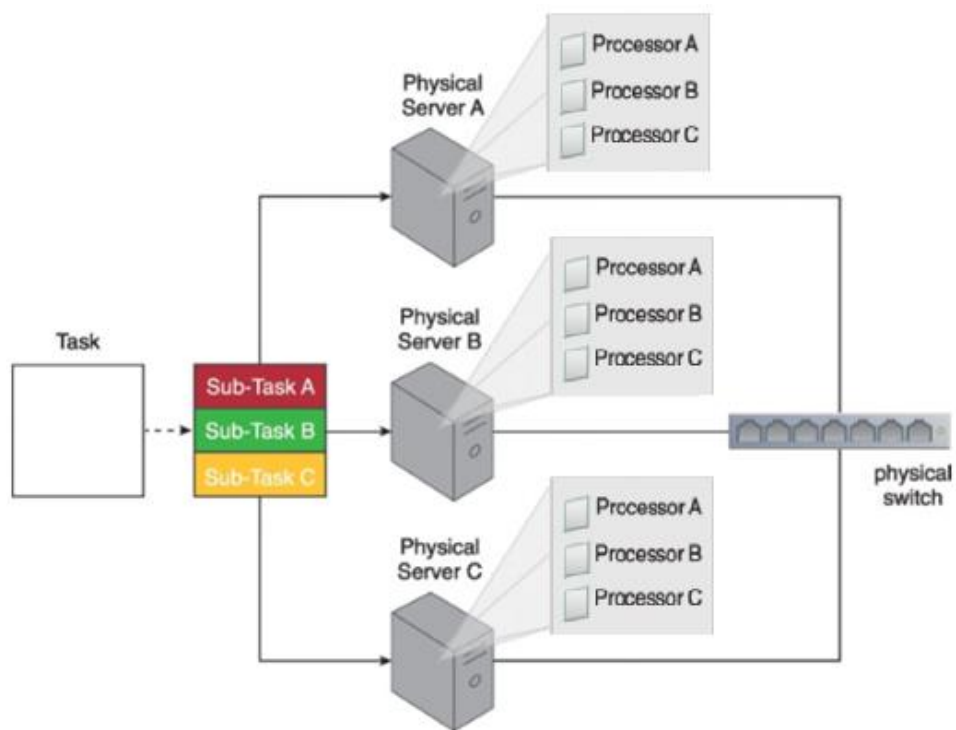
این سیستم را نیز گاهی loosely coupled هم می گویند. (loosely: شل، بی ربط) زیرا همه چیز در کامپیوترهای مجزا و جدا از هم قرار دارند.

سرعت پردازش در این دو سیستم قابل مقایسه نیست، و کاملاً بستگی به کاربرد دارد.

اما امروزه توزیع شده متداول تر است. زیرا داده‌ها آنقدر زیاد هستند که در یک کامپیوتر جا نمی‌شوند. وقتی داده‌ها در سیستم‌های متفاوت قرار بگیرند نحوه‌ی پردازش‌ها نیز متفاوت می‌شود و به این ترتیب برنامه‌نویسی توزیع شده هم مرغوب تر می‌شود.

ترکیب این دو نوع را هم می‌توان بصورت زیر استفاده کرد.

در big data نیز این مورد کاربرد دارد. در شرکت گوگل یک ساختمانی وجود دارد که در آن Rackهایی قرار دارند که در آن Rackها هر کدام یک Multi-processor است. البته این را به یاد داشته باشید که در big data پردازش حرف اول را نمی‌زند، و انتقال بار هم مهم است.

نکته: یک Task هر چه به sub-taskهای بیشتری شکسته شود همیشه خوب نیست. بلکه تا یک حد خاص این کار مفید است. (شرط اول اینست که Task ما قابل شکستن باشد) (به دست آوردن این حد خاص امکانپذیر است اما در مقوله درسی ما نمی‌گنجد)

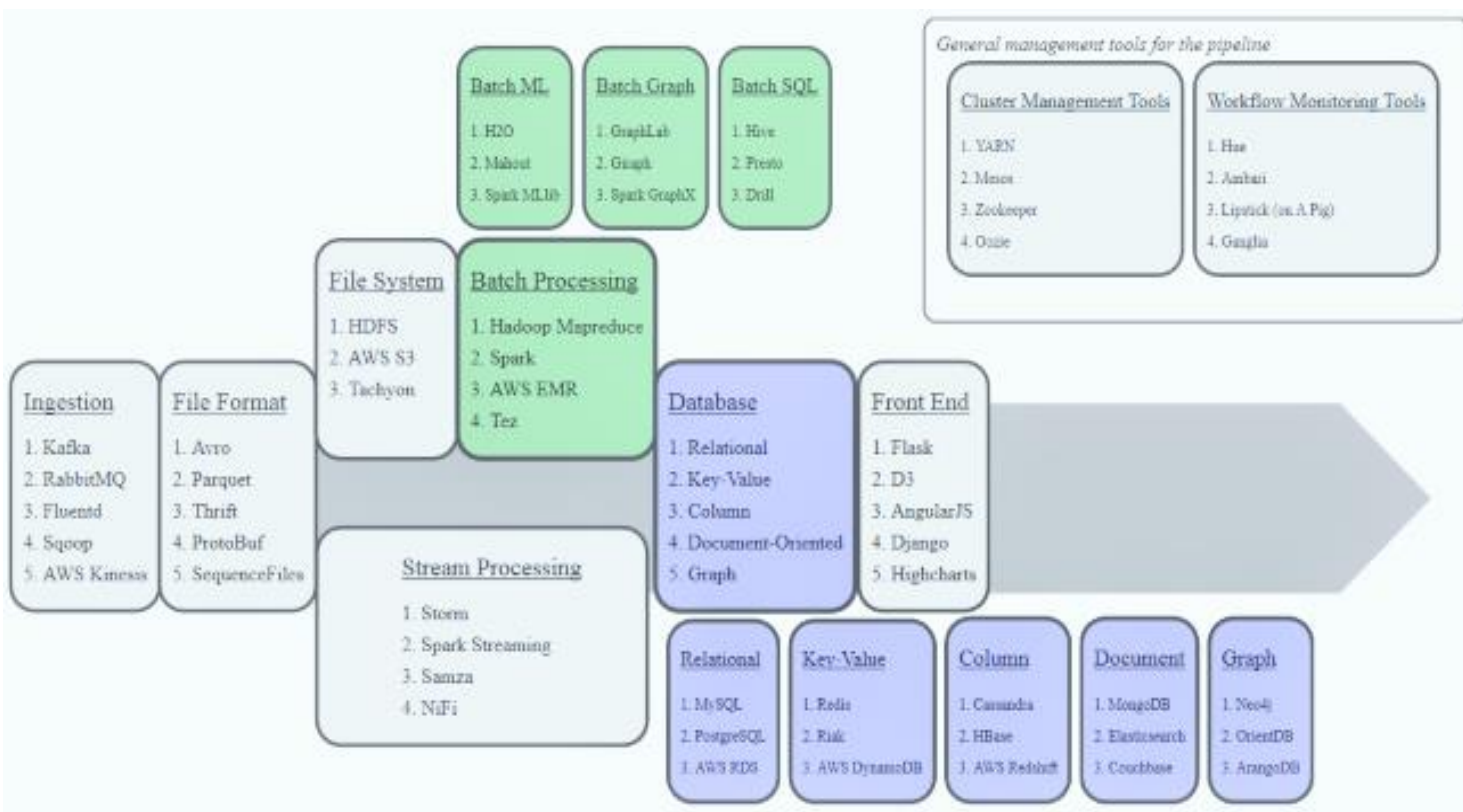
مثال: فرض کنید کاری هست که اگر استاد به تنهایی انجام دهد یک ساعت طول می‌کشد. می‌خواهیم آن کار را به دو نفر محول کنیم تا در زمان کمتری انجام شود. البته این ضمانتی ندارد که این کار با وجود دو نفر در ۳۰ دقیقه انجام شود. مسئله مهم‌تر در این کار توزیع Taskها و در آخر جمع‌آوری آنهاست.

اگر این کار را به دو قسمت بشکنیم، آنها هر کدام ۳۲ دقیقه طول خواهند کشید که در مجموع میشود ۶۴ دقیقه. (۴ دقیقه بیشتر)

اگر این کار را به سه قسمت بشکنیم، آنها هر کدام ۲۵ دقیقه طول خواهند کشید که در مجموع میشود ۷۵ دقیقه. (۱۵ دقیقه بیشتر)

و به همین ترتیب این زمان زیاد می‌شود. تا اینکه به جایی می‌رسیم که دیگر این زمان زیاد شده به صرفه نیست، از آنجا به بعد شکستن کارها اصلا منطقی و صحیح نیست. {زیرا مثلا اگر استاد بخواهد کار یک ساعته‌اش را به عهده‌ی ۲۰ نفر بگذارد، فقط باید ۱/۵ ساعت وقت بگذارد که وظیفه‌ی هر شخص را برایش توضیح دهد. پس این اصلا به صرفه نیست.}

این تصویر ابزارها و نرم افزارهای آپاچی مفید برای big data را نام برده است، که برای کاربردهای خاص دسته بندی شده است. (البته اینها تعداد این ابزارها بیشتر است که می توانید از منابع دیگر آنها را مطالعه کنید)

نکته: اغلب یا بهتر است بگوییم همه‌ی این نرم افزارها روی لینوکس نصب می شوند. که برای این کار اگر نمی خواهید سیستم عامل خود را تغییر دهید می توانید از مجازی سازی و ماشینهای مجازی استفاده کنید.

نکته: می توانید برای انتخاب آگاهانه یکی از این ابزارها از مقایسه هایی که در بستر اینترنت وجود دارد استفاده کنید.

سایت هایی وجود دارند که در آنها هم فیلم آموزشی قرار دارد و هم مطالب زیادی در رابطه با این آپاچی ها. مانند:

<http://myhadoop.ir/>

<http://hadoop.ir/>

<http://www.bigdata.ir/>

<https://bigdatauniversity.com/>

برای گرفتن داده برای تست روی نرم افزارها از سایت زیر استفاده کنید:

[Big data repository](#)

[سایت های دانشگاه های معروف دنیا مثل هاروارد و استنفورد](#)

در ادامه با تعدادی از ابزارهای هر یک از این دسته‌ها آشنا می‌شویم.

❖ **ابزار تزریق داده** : ابزار و فناوریهای که به کمک آنها می‌توان داده‌ها را وارد سامانه‌های کلان داده نمود. بوسیله‌ی این ابزارها می‌توانید داده‌های حجیم را وارد سیستم کنید.

۱. Kafka

۲. RabbitMQ

۳. Fluentd

۴. Sqoop

۵. AWS Kinesis

❖ **قالب‌های فایلی ذخیره و بازیابی اطلاعات** : گاهی اوقات نیاز داریم بعضی اطلاعات را که در قالب‌های مختلف هستند درون یک فایل ذخیره کنیم. این ابزارها برای ذخیره و بازیابی قالبها و فرمتهای مختلف استفاده می‌شود.

۱. Avro

۲. Parquet

۳. Thrift

۴. ProtoBuf

۵. SequenceFiles

اگر در سازمانتان بخش‌های مختلفی دارید که در هر بخش داده‌ها را با یک متد خاص نگهداری می‌کنند، مثلا exel، word، table و... . برای کنارهم قرار دادن این داده‌ها از این ابزارها استفاده می‌کنند.

❖ **سیستم‌های فایلی ذخیره و بازیابی اطلاعات** :

۱. HDFS (Hadoop Distributed File System)

۲. AWS S3

۳. Tachyon

فایل سیستم چیست؟ روش‌های متفاوتی برای سازماندهی و ذخیره‌ی اطلاعات در هارد دیسک‌ها هستند.

فایل سیستم ویندوز NTFS است. شما می‌توانید تفاوت بین NTFS و HDFS را پیدا کنید و بگویید که چرا ویندوز با فایل سیستم NTFS نمیتواند داده‌های حجیم را نگاهدارد و ما برای این کار نیاز به HDFS و هادوپ داریم؟

❖ پردازش دسته ای یا Batch :

۱. Hadoop Map/Reduce

۲. Spark

۳. AWS EMR

۴. TEZ

Map/Reduce یک روشی است برای اجرای سریعتر برنامه ها. مانند ضرب ماتریس های بزرگ، که با این روش انجام می شوند.
نکته: یکی از کاربردهای مهم در ضرب ماتریس ها پردازش تصویر است.

❖ یادگیری ماشین: الگوریتم های classification مانند Decision tree، Bays همه یادگیری ماشین هستند.

۱. H2O

۲. Mahout

۳. Spark MLlib

سوال پیش می آید که آیا Rapid Miner روی داده های حجیم نیز پاسخگو است؟ که در جواب باید بگوییم خیر. بلکه ابزارهای بالا برای این کار مناسبند. شما می توانید با نصب این ابزارها و تست کردن یک سری داده در Rapid Miner و یکی از این ابزارها تفاوت در پاسخگویی آنها را مشاهده کنید.

❖ پردازش گراف:

۱. GraphLab

۲. Giraph

۳. Spark GraphX

امروزه خیلی داده ها و کسب و کارها به شکل گراف هستند که معمول ترین آنها هم شبکه های اجتماعی هستند و هر فرد گره ای از آن گراف است.

نکته: البته دقت داشته باشید که پردازش با تحلیل فرق دارد. مثلا می گوییم "در این گراف تلگرام چه کسی از همه دوستان بیشتری دارد؟" این می شود پردازش. اما اگر بگوییم "افرادی که دوستان زیادی دارند چه خصوصیات دارند؟" می شود تحلیل.

نکته: اگر توجه کنید Spark در چند قسمت دیده شد و شاید این نشان می دهد که این ابزار بسیار وسیع و پرکاربرد است، که هر قسمت آن برای مورد خاصی به کار می رود.

❖ اجرای SQL: ما در محیط های big data نیز میتوانیم SQL داشته باشیم. اما مسئله این است که برای پاسخگویی به

عبارات SQL از چه ابزاری باید استفاده کنیم؟ سه تا از ابزارهای معروف برای این کار در زیر آورده شده است.

۱. Hive . نرم افزاری است که روی هادوپ نصب می شود تا شما توسط آن بتوانید پرسشها و کوئریهای sql را انجام دهید.

۲. Presto

۳. Drill

❖ پردازش جریانهای داده: مثلا ما چهار نرم افزار در اینجا معرفی کردیم که برای پردازش دادههای stream هستند. دادههای stream مانند تصاویری که از دوربینهای نظارتی یا دوربین پارکینگها ضبط می کنند. یعنی داده هایی که مدام در حال تولید هستند. حتی کامنتهایی که در شبکه های اجتماعی ردوبدل می شوند می توانند جزو داده های stream قرار گیرند.

۱. Storm

۲. Spark Streaming

۳. Samza

۴. NiFi

دردسر اصلی داده های stream اینست که نمی توان آنها را ابتدا ذخیره و سپس آنها را تحلیل کرد. بلکه باید این داده ها در آن واحد تحلیل شوند. همچنین آنقدر سرعت تولید این داده ها زیاد است که اصلا فرصت ذخیره همه را نداریم.

مثلا فکر کنید وقتی در یک پارکینگ دزدی می شود، نمی توانیم صبر کنیم تا فردا و تصاویر را بررسی کنیم.

در کف اقیانوسها سنسور وجود دارد. که این سنسورها میزان رطوبت، درجه و دیگر شرایط محیطی را مخابره می کنند. تعداد این سنسورها بسیار زیاد است. وقتی یک دفعه همه ی این سنسورها اطلاعات را مخابره می کنند آنقدر داده ها زیاد هستند که نمیتوان ابتدا آنها را جمع و سپس تحلیل کرد. پس باید همانطور که سرعت تولید این داده ها بالاست سرعت پردازش آنها نیز بالا باشد. که این نشاندهنده ی قدرت این ابزارهای تحلیل است.

❖ بانکهای اطلاعاتی:

۱. بانکهای اطلاعاتی رابطه ای

۲. بانکهای سندگرا

۳. بانکهای سطر گسترده

۴. بانکهای کلید مقدار

۵. بانکهای گراف محور

❖ ابزارهای مدیریت شبکه و کلاستر: این ابزارها مشخص می کنند که کپی ها، کلاسترها و ... در کجا قرار بگیرند.

۱. YARN

۲. Mesos

۳. Zookeeper

۴. Oozie

❖ **ابزارهای نظارت و مانیتورینگ:** همیشه نرم افزارهایی مثل سیستم عامل وقتی که اجرا می شوند در اجرا خود را با نظارت بهبود می دهند. مثلا فرض کنید شما ویندوز را نصب نمودید، در مدت ۱۰ روز هر بار که میخواهید از آن استفاده کنید از همان ابتدا از نرم افزار paint استفاده می کنید، پس ویندوز متوجه میشود این برنامه برای شما پرکاربرد است. و با همین دید دفعه بعد قبل از اینکه شما سیستم را راه اندازی کنید ویندوز برنامه paint را در حافظه cash قرار می دهد تا به محض درخواست آن را سریعاً اجرا کند. ویندوز این کار را با نظارت و مونیتورینگ اجراهای قبلی انجام می دهد.

زمانیکه می خواهیم در big data گزارش بگیریم را در نظر بگیرید. برای این گزارش گیری ما به همه ی داده ها نیاز نداریم. اگر با چندبار گزارش گیری متوجه بشوید که شما به این داده ها بیشتر نیاز دارید بهتر است این داده ها در جایی قرار بگیرند که هر زمان نیاز به گزارش گیری بود سریعاً این داده ها را دم دست قرار دهد.

نظارت فقط برای خوب کار کردن نیست، بلکه برای رفع خرابی هم هست. مثلاً به ما می گوید اگر یک گره محاسباتی خراب شد replication آن را کجا می توان پیدا و استفاده کرد.

۱. Hue

۲. Ambari

۳. Lipstick

۴. Ganglia

❖ **داشبوردهای تحلیلی و تولید برنامه های کاربر:** داشبورد یک سری گزارشاتی است که در جلسات قبل نیز در رابطه با آن صحبت کردیم و نمونه هایی از آن را دیدیم. و ابزاری برای تحلیل داده ها است.

۱. Flask

۲. D3

۳. AngularJS

۴. Django

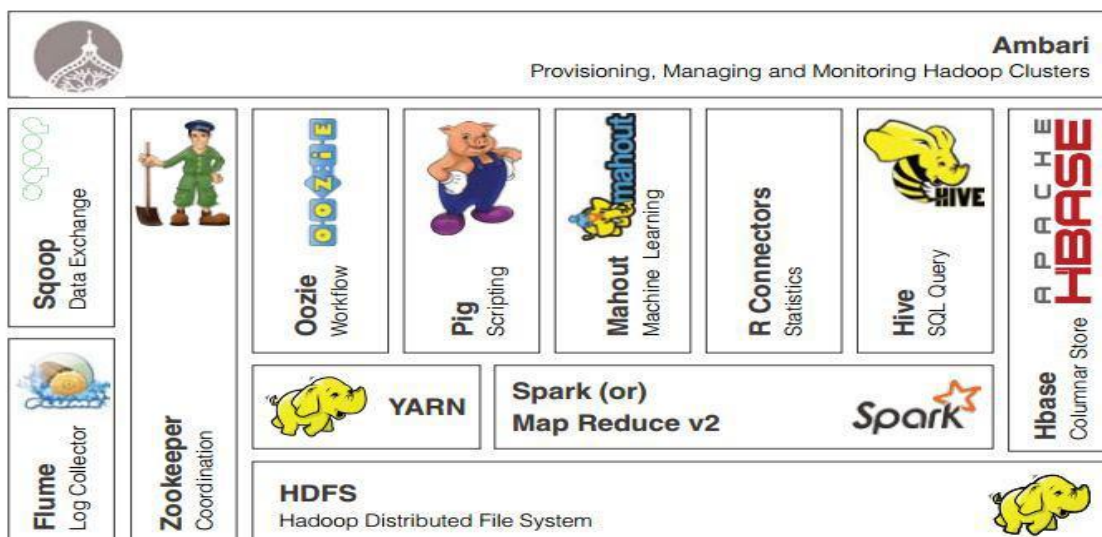
۵. Highcharts

Click view یک نمونه از این نرم افزارها در ویندوز است اما برای big data مناسب نیست، که می توان تفاوت آن را با ابزارهای big data بررسی کرد و ذکر کرد که چرا این نرم افزار برای big data مناسب نیست.

به طور خلاصه، هدوپ یک framework یا مجموعه ای از نرم افزارها و کتابخانه هایی است که ساز و کار پردازش حجم عظیمی از داده های توزیع شده را فراهم میکند. در واقع Hadoop را می توان به یک سیستم عامل تشبیه کرد که طراحی شده تا بتواند حجم زیادی از داده ها را بر روی ماشین های مختلف پردازش و مدیریت کند. فریم ورک هدوپ شامل زیر پروژه های مختلفی می شود که در زیر لیست کامل آنها آمده است:

- HDFS
- YARN
- Map/Reduce
- Ambari
- Avro
- Cassandra
- Chukwa
- HBase
- Hive
- Mahout
- Pig
- Spark
- Tez
- ZooKeeper

در سایت آپاچی همه ی این ابزارها وجود دارند و هر هفته هم آپدیت می شود.

در ادامه بحث ما در رابطه با چالشها گفتیم که ذخیره، بازیابی، مدیریت و تحلیل بیگ دیتا، چالش می باشند.

بحث بیگ دیتا شامل مباحث ریز دیگری هم هست که ما در اینجا روی آنها صحبت نمی کنیم. مثلاً یکی از فصلهای درس بیگ دیتا رایانش ابری (cloud computing) است، که از زمان درس ما خارج است.

افرادی که می خواهند در حوزه بیگ دیتا کار کنند و پایان نامه یا هر پژوهش دیگری انجام دهند باید بدانند که حتماً لازم نیست در آن حوزه‌ی پژوهشی عین عبارت "big data" وجود داشته باشد؛ بلکه حوزه‌هایی همچون موارد زیر نیز از زیرمجموعه‌های بیگ دیتا می باشند. که اتفاقاً این مباحث در دنیا به روز و پرطرفدار می باشند:

رایانش ابری - الگوریتمی را بهبود دهید که بتواند با داده‌های بزرگ خوب کار کند - اینترنت اشیا (IOT) - کار کردن روی صداها و تصاویر دوربین‌ها {مثلاً: رسم درخت تصمیم برای فیلم‌های ضبط شده از دوربین‌های نظارتی} - شبکه‌های اجتماعی - عقیده کاوی (opinion mining) و

اغلب ابزارهای بیگ دیتا روی ویندوز نصب نمی شوند و نیاز به پلتفرم خاصی که یکی از آنها هدوپ می باشد دارند. برای این کار باید ابتدا روی سیستم عامل لینوکس هدوپ را نصب کرده، سپس ابزار مربوطه را روی هدوپ نصب کنید.

میتوان به نحوی گفت هدوپ یک سیستم عامل برای بیگ دیتاست.

به جای اینکه بگوییم ویندوز بریز و بعد اکسل بریز؛ میگوییم هدوپ بریز و بعد mahout، Hive، mongo db و ... بریز، و بعد کارهایی که می خواهی روی آن انجام بده.

ابزارهایی که در جلسه قبل گفتیم همه روی هدوپ نصب می شوند.

مشکل بزرگ ما اینست که ما روی سیستم هایمان ویندوز داریم. که برای حل این مشکل گفتیم از مجازی سازی استفاده می کنیم. به این صورت که ابتدا یک virtual machin (ماشین مجازی) مانند VMWare یا virtual box روی سیستم خود نصب کرده و سپس روی آن لینوکس، روی لینوکس هدوپ و روی هدوپ ابزار بیگ دیتای مورد نظر را نصب می کنیم.

virtual machin سیستم عامل را عوض نمی کند بلکه یک پوسته است که فقط روی سیستم عامل شما قرار می گیرد و توسط ایمیج‌های مورد نیاز یک محیط مجازی برای شما ایجاد می کند.

نکته: virtual box سبک تر از VMWare است، اما VMWare رایج تر است.

شما می توانید روی سیستمتان یک Vmware Workstation نصب کنید (نسخه Server آن برای نصب روی سرور است) این نسخه client است و به سیستم عامل وابسته است. یعنی باید روی سیستمتان یک سیستم عامل مانند ویندوز داشته باشید تا بتوانید Vmware Workstation را نصب کرده و روی آن کار کنید. منابع، هارد و Cpu کامپیوتر میزبان را تقسیم بندی کرده و به چند سیستم مختلفی که در محیطش ایجاد می کنیم اختصاص می دهد.

برای یادگیری می‌توانید روی این سیستم مجازی کار کنید و از طریق سعی و خطا کارها را یاد بگیرید. اگر هم تغییری انجام دادید که خرابی به بار آورد مشکلی پیش نمی‌آید و می‌توانید آن را حذف کرده و دوباره از اول نصب کنید.

ویژگی ای که اکثر نرم افزارهای لینوکسی دارند اینست که یک رابط وب دارند. یعنی می‌توان توسط یک Browser و وارد کردن Ip سیستم(که در اینجا یک سیستم مجازی است) به آن محیط وصل شد و دستور وارد کرد.

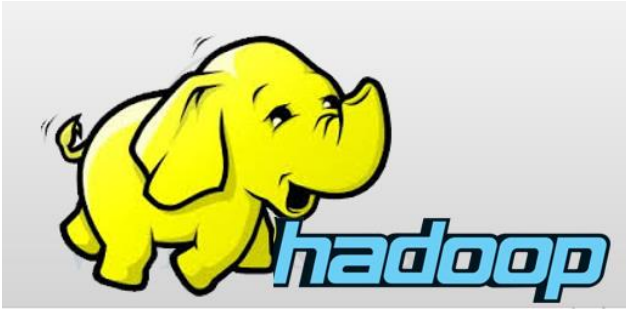
چند دستورات لینوکس:

Halt خاموش کردن سیستم

If Config آی پی پورتهای را میدهد

Su پسورد Root را میگیرد و به شما بعنوان Root اجازه اموری مانند خاموش کردن سیستم را می‌دهد.

توصیه: فیلم‌های آموزشی برای معرفی این ابزارها، حتی نحوه نصب این نرم‌افزارها هم وجود دارد که می‌توانید از آنها استفاده کنید.

معرفی Hadoop

در ابتدا باید بگوییم که هادوپ رایگان نیست، اما سه شرکت توزیع‌کننده هادوپ برای امور آموزشی یا حتی بعنوان نمونه کار یک ایمپچ تک پروسسوره (تک نود) از هادوپ را برای قرارگیری روی VMWare ارائه نموده‌اند. یعنی می‌توانید با دانلود این ایمپچ و open کردن آن روی VMWare، بطور خودکار محیط لینوکس، بستر هادوپ و حتی تعدادی از ابزارهای بیگ دیتا را هم داشته باشید.

نکته: این نسخه چون دارای یک نود بیشتر نیست، نمی‌توان آن را برای امور تجاری به کار برد. چرا که ما زمانی نیاز به این ابزارها داریم که بیگ دیتا داشته باشیم و بیگ دیتا هم اصولاً روی نودهای مختلف توزیع شده است.

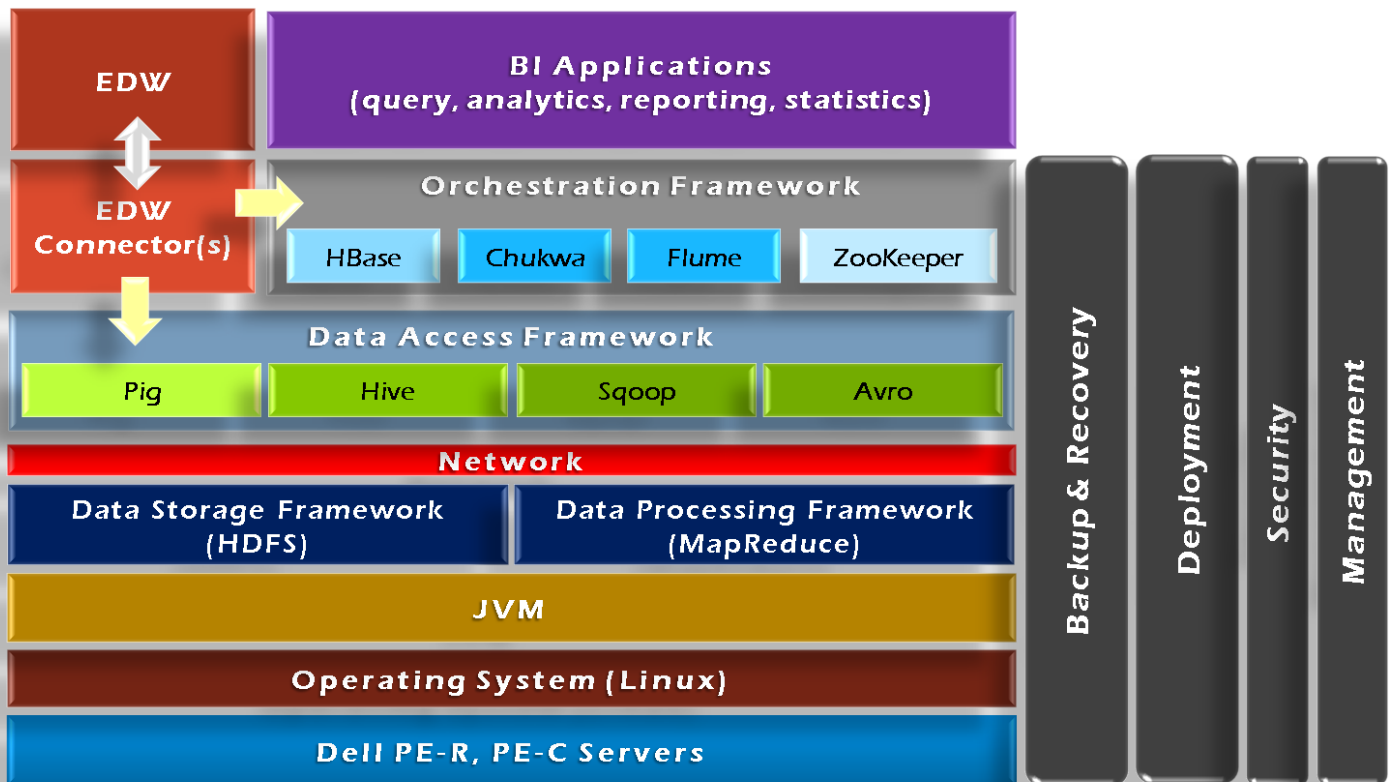
نکته: اگر ابزار مورد نظر شما روی این ایمپچ قرار نداشت، می‌توانید ایمپچ آن ابزار را روی این ایمپچ هادوپ نصب نمایید.

- سه شرکت توزیع‌کننده هادوپ: Hortonworks (با حجم حدود ۱۱ گیگ)
- Cloudera (۴/۵ گیگ)
- MAPR (۳/۵ گیگ)

شکل زیر معماری هادوپ را نشان می‌دهد.

در قسمت پایین سخت افزار ما را نشان می‌دهد. بعد از آن سیستم عامل لینوکس داریم، بعد از آن java machine داریم. چون هادوپ به زبان جاوا نوشته شده است برای اجرا نیاز به یک موتور جاوا دارد. در هادوپ ما دو بحث HDFS و Map-Reduce را داریم. HDFS سیستم توزیع فایل. کلاً یک کامپیوتر دو نوع کار بیشتر انجام نمی‌دهد. یا داده ذخیره می‌کند، یا داده‌ها را پردازش می‌کند. هادوپ هم همین دو کار را انجام می‌دهد. توسط HDFS داده‌ها را ذخیره می‌کند و توسط Map-Reduce آنها را پردازش می‌کند. اما تفاوت آن (هادوپ) با سیستم‌های معمولی در این است که هادوپ این وظایف را بصورت توزیع شده انجام می‌دهد. یعنی ما یک سیستم Master به نام Name Node و یک سری سیستم‌های کاربر به نام Data Node داریم. که Name Node این پردازش‌ها را بین Data Nodeها تقسیم می‌کند.

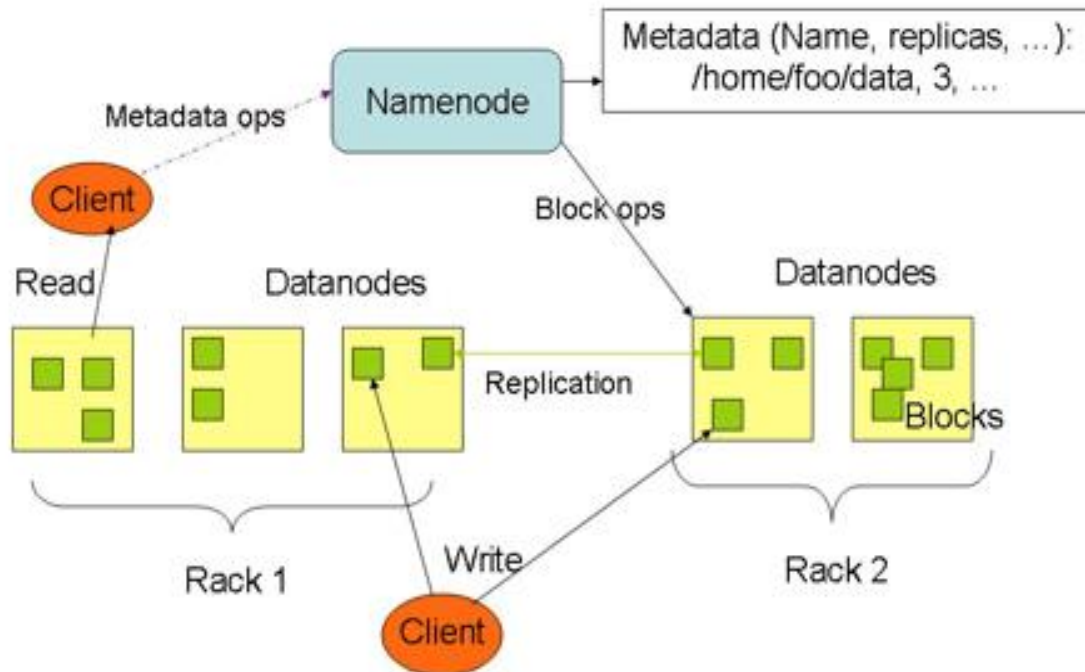
HDFS در واقع مدیریت ذخیره سازی فایلها را انجام می دهد. یعنی همان کارهایی که NTFS برای ویندوز انجام می دهد(کدام فایل در کدام قسمت حافظه قرار بگیرد و...) HDFS آن را برای هدوپ انجام می دهد. البته نکته ای که وجود دارد اینست که هدوپ برای ذخیره سازی فایلها و داده ها، آنها را تکه تکه می کند و ظرفیت هر تکه را از قبل مشخص کرده است. مدیریت این تکه ها برعهده ی Name Node است.

Map-Reduce نوعی پردازش است که از دو جزء Map(نگاشت) و Reduce(کاهش) تشکیل شده است. مثلا اگر بخواهیم ۵۰ تا عدد را باهم جمع کنیم Map-Reduce چگونه این کار را انجام می دهد.

وقتی شما هدوپ را نصب می کنید در واقع تا لایه چهارم این معماری انجام شده است در همه لایه ها ما بکاپ وامنیت و ... را داریم که به موازات همه در شکل آورده شده است. بعد از آن یک سری patch های نرم افزاری داریم که شامل Sqoop و ... است. که مثلا Sqoop برای بارگذاری داده ها روی Hive است. لایه ی network می تواند باشد یا نباشد و همه ی اینها روی یک سیستم باشند. DW(Data Warehouse) به معنای مجموعه ای کل داده های سازمان است(انبار داده های سازمانی). داده هایی که در یک سازمان هستند وبا هم در یک جا جمع شده اند. DW انبار داده ها است و EDW واسط ارتباطی بین این همه داده با تحلیلگرهاست.

داده های ما آنقدر حجیم هستند که وقتی داریم داده ها را توسط چیزی مانند دوربین capture می کنیم برای ذخیره آنها به نرم افزاری نیاز داریم. چون اصلا گاهی فرصت ذخیره کردن نداریم. حتی گاهی این داده ها را sampling می کنیم. یعنی نمونه هایی از آنها را ذخیره می کنیم.

آیکون هدوپ یک فیل زرد است. شخصی که این پیشنهاد داد بچه اش با یک فیل زرد بازی می کرد و اسم آن فیل هدوپ بود.

همانطور که در شکل مشاهده می‌نمایید ما در هادوپ یک Namenode (نود مستر یا مدیر) و یک سری Datanode داریم. قاعدتا روی همه‌ی نودهای ما هادوپ نصب است. اگر ما کل این شکل را یک کلاستر در نظر بگیریم، Namenode مدیریت کلاستر را برعهده دارد و Datanode مسئول ذخیره سازی داده هاست.

نکته: الزاما ما یک Namenode نداریم.

در بحث بیگ دیتا چون حجم داده‌ها بالاست بنابراین هر نود را برای ذخیره‌ی یک سری داده خاص در نظر می‌گیریم، که این توزیع داده روی نودها توسط نود مستر صورت می‌گیرد. و هر Datanode مسئول ذخیره سازی و پردازش داده های خودش است.

در شکل بالا دو Rack داریم که در هر Rack سه کامپیوتر است، جمعا می‌شود ۶ کامپیوتر؛ که در یک شبکه پر سرعت توسط کابلها به هم متصل شده اند. ۵ تا را برای ضبط اطلاعات تخصیص داده اند و یکی را برای مدیریت. در ابتدا خودمان مشخص می‌کنیم که کدام نود مدیر باشد همچنین در ادامه نمی‌توان بین کار نود مدیر را عوض کرد.

Namenode یک ویژگی به نام پالس (ضربان) دارد ، و هر چند ثانیه یک بار از Datanodeها می پرسد چه خبر؟ هستید؟

در قسمت کنسول نیز ما یک قسمت به نام آلارم داریم. که هرگاه یک نود خراب شد و بعد از یک زمان مشخص از کار افتاد آلارم میدهد که دیگر وظیفه ای به او محول نشود، دیگر چیزی آنجا ضبط نکند یا اگر تکراری در آنجا دارد در جاهای دیگر هم داشته باشد.

توجه: البته آلارم لایه جلویی است پشت صحنه پالس است.

سوالهایی که در رابطه با این شکل پیش می‌آید می‌تواند بصورت زیر باشد:

در هدوپ آیا میتوان Namenode را در حین استفاده عوض کرد؟

Fault Tolerance. اگر Namenode ما خراب شود آیا ما دیگر به دیتانودها دسترسی نخواهیم داشت؟

اینها عیب این مسئله هستند. هدوپ برای این مشکلات چه چاره‌ای اندیشیده است؟

Namenode چه کار میکند که اگر خراب شود برای ما دردسر دارد؟

آیا اگر ما ۱۰۰ تا Rack داشته باشیم، یک Namenode داریم؟

اگر چندتا Namenode داریم، آیا این Namenodeها هم خودشان یک مستر دارند؟

در معماری هدوپ ما یک Network داریم. این لایه در واقع واسط Namenode و Datanode ها هستند. در واقع ما در اینجا ابزارهایی را که داریم موتورهای اصلی شان روی Namenode ها قرار می‌گیرد و در نتیجه ابزار ما Datanode ها را نمی‌بینند و در واقع آن سیستم توزیع شده فایل مدیریت بین داده ها را انجام می‌دهد. Namenode دستورات SQL را برای اجرا به Driver ارسال می‌کند. هر دستور به سمت نود مربوطه می‌رود و دستور انجام می‌شود، سپس جوابها تجمیع شده و به موتور Hive برمی‌گردد. در روی Namenode یک نرم افزار مدیریت باید نصب کنیم.

خود هدوپ رایگان است، ولی نرم افزارهایی که برای مدیریت آن به کار می‌رود پولی است. این شرکتها این فایل مدیریت(Cloudera Manager) را به صورت دو نسخه ارائه می‌کنند. نسخه Enterprise و Express. نسخه Express رایگان است. و یک سری قابلیتها را ندارد.

هدوپ داده‌ها را که می‌گیرد بصورت پیش فرض داده‌ها را تکه تکه و هر تکه را در سه جا کپی می‌کند و موقع دستیابی به داده‌ها باز با همان مدیریت هدوپ به داده‌ها دسترسی پیدا می‌کنیم.(البته می‌توانیم تعداد و محل قرارگیری این تکه‌ها را خودمان نیز مشخص کنیم)

Apache Hive

این ابزار یک Data Warehouse است که کار ذخیره‌سازی داده‌ها را انجام می‌دهد.

همانطور که می‌دانید Hive نیاز دارد روی بستر هدوپ نصب شود.

Hive به معنای کندو است. یک سیستمی برای مدیریت پرس و جوهای داده‌های غیرساختاریافته که ساختاریافته شده‌اند. پس می‌توان گفت Hive یک سیستمی است که داده‌های ساختار یافته را ذخیره می‌کند. در Hive ما پردازش و ذخیره سازی داریم و همانطور که برای هدوپ ذکر شد، توسط HDFS داده‌ها ذخیره می‌شود و توسط Map-Reduce داده‌ها پردازش می‌شود.

Hive اولین بار در فیسبوک ارائه شد. در مواردی ذکر شده که Hive یک دیتابیس است؛ در حالیکه این ادعا اشتباه است، بلکه Hive یک DW است. مثلا ما در دانشگاه دیتابیس ثبت نام دانشجویی داریم، یک دیتابیس رزرو غذا داریم و...؛ همه‌ی اینها که با هم جمع می‌شوند می‌شود یک DW. از این DWها استفاده تراکنشی نمی‌کنند و فقط برای تحلیل داده‌ها از آن استفاده می‌کنند.

نکته: داده‌ها برای انتقال به DW تمیز و تجمیع می‌شوند. در DW اطلاعات جزئی داده‌های ما نگهداری نمی‌شود و فقط خلاصه‌ای از داده‌ها قرار می‌گیرد. مثلا نمره هر درس در DW قرار نمی‌گیرد بلکه فقط میانگین نمره کلاس در آن قرار می‌گیرد. بعبارتی در DW داده‌های مدیریتی قرار می‌گیرند (برگردید به جلسه دوم. تفاوت‌های OLAP و OLTP).

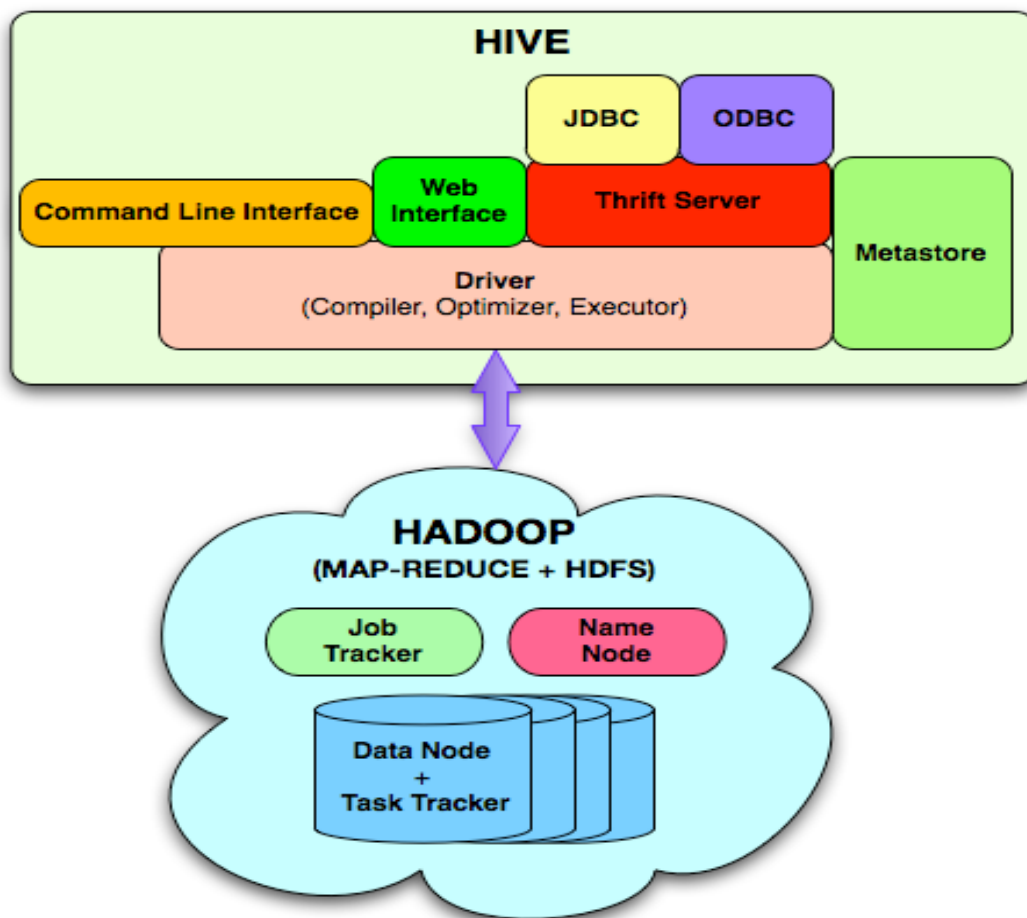
و Hive کنترل این DW را برعهده دارد، نه کنترل دیتابیس‌ها را.

حال سوال پیش می‌آید که این داده‌ها با چه مدلی ذخیره شده‌اند؟ دانستن این مدل در انتخاب ابزار مناسب برای کار روی داده‌ها به ما کمک می‌کند. دیتابیس‌ها اصولا از نوع مدل رابطه‌ای و... باشند اما اغلب مدل DW از نوع Multi dimensional Model (مدل چند بعدی) است و Hive در خواندن این نوع مدل قهار است. از همه مهم‌تر چون شما این داده‌ها را از سازمانهای مختلفی جمع‌آوری کرده‌اید حتما حجم این داده‌ها حتی در صورت تجمیع شدن کم نیست. پس می‌توان گفت که Hive یک زیرساختار برای DW است.

زبان اصلی خود Hive، HQL است ولی از دستورات SQL نیز پشتیبانی می‌کند. ضمن اینکه زبان HQL در زمان کامپایل شدن به jobهای Map-Reduce توزیع می‌شود. این jobها توسط سیستم‌های توزیع شده اجرا می‌شوند. یعنی در واقع وقتی ما یک select می‌نویسیم چندتا سیستم توزیع شده این select را برای ما اجرا می‌کنند. زیرا داده‌های ما در چند سیستم توزیع شده است. (در واقع دستوری که شما اجرا می‌کند خود Hive سریعاً آنرا به چند تکه می‌شکند تا بتواند آنها را موازی انجام دهد و سریع

آن را روی بیگ دیتا جمع کند چون اگر بخواهد این کار را یک جا انجام دهد چون داده‌ها حجیم هستند زمان انجام کار فوق‌العاده بالا می‌رود).

در شکل زیر ما جایگاه هدوپ نسبت به Hive مشخص شده است.

در معماری Hive اجزاء زیر وجود دارد:

✓ **Metastore**. اطلاعات ما مثل کاتالوگ سیستم، اطلاعات راجع به جدولها، پارتیشن‌ها و ... را ذخیره می‌کند. و در واقع ذخیره‌سازی آن مانند پایگاه داده رابطه‌ای رایج است. (Metastore محل نگهداری Metadata است)

Metadata یک سری توضیحات در رابطه با داده‌هاست. هر چه داده‌ها حجیم‌تر می‌شود نقش Metadata پررنگ‌تر می‌شود. (فرض کنید می‌خواهید در یک روستا حرکت کنید، کافیس‌ت‌data شما جاده‌ها و خیابانهای روستا و مکان اتصال آنها به هم باشد و اصلا به Metadata نیاز ندارید. اما اگر بخواهید در یک شهر بزرگ سیر کنید، غیر از اطلاعات جاده‌ها به اینکه بدانید از کدام مسیر زودتر می‌رسید، در کجا رستوران بیشتری وجود دارد و... نیاز دارید؛ اینها می‌شوند Metadataها). پس هر چه داده‌ها بیشتر می‌شوند شما به داده‌های کناری که توضیحی در رابطه با داده‌های اصلی هستند بیشتر نیاز دارید.

مثال: اگر در یک شبکه اجتماعی ای که میلیونها نفر کامنت گذاشته‌اند بخواهید بدانید کدامیک در رابطه با محیط زیست نظر داده‌اند، اگر بخواهید یکی یکی واژه‌ی محیط زیست را چک کنید دردسر دارید. اما اگر در جایی ثبت کرده باشیم که مثلا "افرادی که در منطقه X زندگی می‌کنند اغلب در رابطه با محیط زیست نظر می‌دهند" (این می‌شود Metadata) سپس به راحتی می‌توانید از بین آنها این جستجو را انجام دهید.

مثال: فرض کنید می‌خواهید مخاطبین دو سیم‌کارت را در یک گوشی ادغام کنید. دردسری که ممکن است وجود داشته باشد اینست که ممکن است یک شماره تلفن با دو نام متفاوت در سیم‌کارتها ذخیره شده باشد یا حتی یک فرد دو شماره متفاوت داشته باشد که در دو سیم‌کارت نیز با نامهای متفاوت ذخیره شده است. حال سوال اینجاست که ما چگونه می‌توانیم با قرار دادن این مخاطبین کنار هم کاری کنیم که گوشی به این تشخیص‌ها برسد؟ جواب Metadata است. یعنی مثلا کنار اسم دکتر اسماعیلی ذخیره شود "استاد داده‌کاوی"، کنار اسم م اسماعیلی هم نوشته شود "استاد داده‌کاوی". این می‌شود Metadata. و سیستم طبق آن این دو شماره را در یک محل قرار می‌دهد.

پس داده‌ها نیز برای قرار گرفتن در DW برای تمیز شدن از Metadata استفاده می‌کنند. مثلا اگر جایی تاریخ تولد فردی را خواستیم که نداشتیم، مشکلی وجود ندارد چون در جایی بعنوان Metadata یادداشت کرده‌ایم "۸۰٪ آدمها متولد فروردین هستند". مثلا اگر مدیر بپرسد چند نفر نمره زیر ۱۲ داریم؟ چون در Metadata نوشته‌ایم "کمترین نمره ۱۵، بیشترین نمره ۱۹" پس بدون انجام هیچگونه جستجویی به سوال پاسخ می‌دهیم هیچی.

نکته: اما باید دقت داشته باشیم که آنقدر Metadata قرار ندهیم که بخواهیم داخل آنها دنبال مطلب بگردیم یا اینکه حجم آن از اصل dataهای ما بیشتر شود.

در پروژه‌های هوش تجاری مثل هوشمندسازی کسب و کار Metadata نقش زیادی را ایفا می‌کند.

حتی سیستم‌عامل ویندوز هم Metadata نگه داری می‌کند. مثلا در مدت ۱۰ روز هر بار که می‌خواهید از آن استفاده کنید کارهای شما را ثبت می‌کند سپس متوجه می‌شود یک برنامه خاص برای شما پرکاربرد است. و با همین دید دفعه بعد قبل از اینکه شما سیستم را راه‌اندازی کنید ویندوز برنامه مورد نظر را در حافظه cash قرار می‌دهد تا به محض درخواست آن را سریعاً اجرا کند.

✓ **Driver**. این قسمت دستورات اعمال شده توسط اینترفیس‌ها را کامپایل، اجرا و به هدوپ انتقال می‌دهد تا تبدیل به jobهای Map-Reduce شوند. در واقع اجرای دستورات HQL توسط این قسمت انجام می‌شود.

✓ **ODBC** (Open Database Connectivity). وقتی که با بیگ دیتا کار می‌کنید ممکن است مدل‌های داده‌هایتان با هم متفاوت باشد. وقتی می‌خواهید آنها را کنار هم جمع کنید به یک چیزی بعنوان میان‌افزار (middleware) نیاز دارید. یکی از میان‌افزارها پروتکل ODBC است.

✓ **JDBC** (Java Database Connectivity). این پروتکل هم مانند ODBC یک میان‌افزار است که داده‌ها را به زبان Java تفسیر می‌کند و چون در اینجا ابزار ما مبتنی بر جاوا است از این پروتکل هم استفاده می‌شود.

نکته: این پروتکلها مانند ODBC file یک بسته است که در آن برای سیستم عاملهای مختلف فایل ODBC مخصوص وجود دارد و ما می توانیم متناسب با نیازمان آن فایل را نصب کنیم.

✓ **Web Interface** . برای دسترسی پیدا کردن به مخازن دادهها از رابط وب یا Web Interface استفاده می شود.

✓ **Command Line Interface** . مانند Web Interface یک رابط برقراری ارتباط با دادههاست.

✓ **Thrift Server** . اگر بخواهیم توسط یک نرم افزار جانبی مانند Click view یا خود نرم افزارهایی که در بحث هدوپ کارهای data mining انجام می دهند دادهها را استفاده کنیم، باید این دادهها را توسط دو پروتکل بالا و این سرور بخوانیم.

نکته: البته ما در سطح عملیاتی پروتکلها را می بینیم ولی سرور را نمی بینیم.

متغیرها

ما در اینجا دو نوع متغیر داریم. متغیرهای اصلی و متغیرهای پیچیده. که هر کدام به شرح زیر است.

متغیرهای اصلی:

Type	Comments
Tinyint, smallint, int, bigint	1, 2, 4 and 8-byte integers
Boolean	TRUE/FALSE
Float, double	Single and double precision real numbers
String	Character string
Timestamp	Unix-epoch offset <i>or</i> datetime string
DECIMAL	Arbitrary-precision decimal
BINARY	Opaque; ignore these bytes

متغیرهای پیچیده:

Type	Comments
Struct	A collection of elements If S is of type STRUCT {a INT, b INT}: S.a returns element a
MAP	Key-value tuple

	<p>If M is a map from 'group' to GID: M['group'] returns value of GID</p>
Array	<p>Indexed list If A is an array of elements ['a','b','c']: A[0] returns 'a'</p>

یک فیلد ما میتواند از نوع استراکچر، آرایه یا MAP باشد.

نکته: انعطاف‌پذیری نوع متغیرهای پیچیده خیلی بیشتر از ساده است. چون داده‌های ما از جنسهای مختلف هستند و ما نیاز داریم داده از جنس‌های مختلفی را روی Hive ثبت کنیم.

مدل‌های داده‌ای Hive

ما سه ساختار روی Hive داریم:

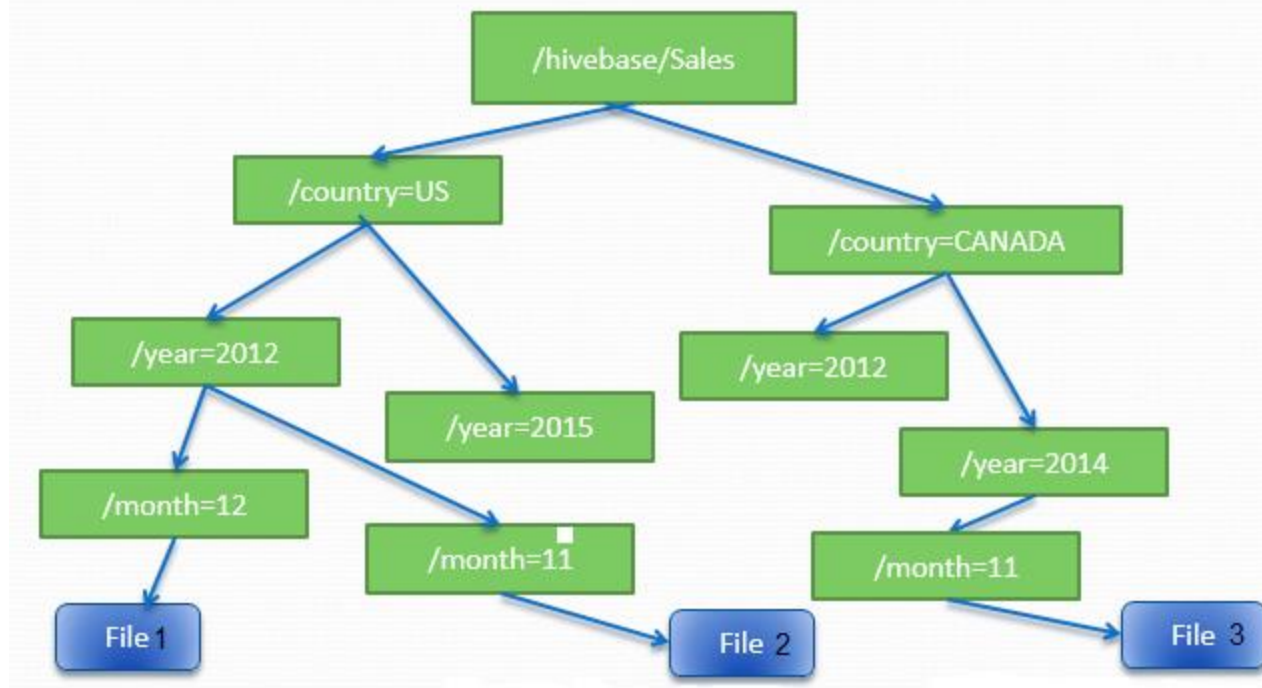
- **Tables** . همان چیزی است که ما در SQL داریم، که شامل سطر و ستون می‌باشد. اما نکته قابل توجه اینست که در Hive هر جدول یک شاخه در دیسک دارد. همچنین سیستم HDFS برای هر جدول یک فولدر با نام همان جدول در دیسک ایجاد می‌کند.
- **Partitions** . هر Table می‌تواند شکسته شود به یک یا چند پارتیشن (یک جدول را تکه‌تکه می‌کنیم می‌شود پارتیشن). برای مثال در دستور select ساده‌ی زیر در ابتدا فقط دو فیلد sale_id و amount را داریم.

```
CREATE_TABLE Sales (sale_id INT, amount FLOAT)
```

اما در واقع این جدول پنج فیلد دارد(فیلدهای قبل + country، year و month)، که این فیلدها بعد از پارتیشن‌بندی جدول بوجود آمده‌اند.

```
PARTITIONED BY (country STRING, year INT, month INT)
```

در شکل زیر این سلسله مراتب مشاهده می‌شود.

همانطور که گفتیم به ازای هر table یک فولدر وجود دارد، پس در اینجا یک فولدر به نام Sales داریم. وقتی آن را پارتیشن بندی کنیم در فولدر اولیه دو فولدر برای دو مقدار موجود در فیلد country (CANADA, US) ایجاد می شود (پارتیشن بندی سطح اول). پارتیشن سطح دوم ما سالها هستند (year). و سطح سوم ماهها (month). و به همین ترتیب برای هر سطح پارتیشن بندی به تعداد مقادیر متفاوت موجود در آن فیلد یک فولدر ایجاد می شود. و در نهایت در آخرین سطح فولدرهای ما فایلها قرار می گیرند. پس در پارتیشن ما در نهایت به یک فایل می رسیم.

برای مثال تمام فایلهای موجود در قسمت file1 دارای مقادیر فیلدهای country=US, year=2012 و month=12 هستند.

Sales/country=US/year=2012/month=12

پس مثلا اگر جدول ما ۱۰ رکورد داشته باشد هر رکورد در فایل متناظر به خودش قرار می گیرد.

اغلب پارتیشن انجام می شود بر روی فیلدهایی که کوثری در آن زیاد است. در اینجا به عبارتی ما یک ایندکسینگ انجام می دهیم. و کوثری را هدایت می کنیم. که البته این کار یک دردسر دارد. چون اگر تعداد رکوردهای مربوط به فایلها برابر یا نزدیک به هم نباشد این توزیع بار یکنواخت نیست. (البته اغلب این اتفاق نمی افتد)

این کار یک نوع فشردگی هم هست، و از افزونگی جلوگیری می کند. یعنی هم جستجو را راحت تر میکند و هم ذخیره سازی را.

• Buckets

Bucket به معنای سطل یا دلو است. پارتیشنها می توانند به باکتهای مختلف تقسیم شوند. و هر باکت میشود یک فایل.

در شکل مثال قبل به جای اینکه رکوردها در یک فایل ذخیره شوند در ۳ فایل ذخیره می شوند.

سریع‌ترین راه دستیابی به داده‌ها در کامپیوتر چه روشی است؟ ساختاری داریم به نام direct یا مستقیم (hashing function) برای مثال فرض کنید در یک کلاس صندلی‌ها شماره‌گذاری شده هستند. چطور به دانشجویان شماره صندلی‌ها اختصاص دهیم که وقتی دنبال شخص خاصی بودیم سریع بتوانیم او را طبق شماره صندلی پیدا کنیم؟ برای هر نفر طبق یک سری محاسبات روی مشخصات او (تابع hash) برایش یک شماره صندلی قرار می‌دهیم. این تابع به نحوی عمل می‌کند که این شماره‌ها با هم تصادم نداشته باشند. به این صندلی‌ها می‌گویند Bucket.

حال هر دانشجو را بعنوان یک رکورد در نظر بگیرید. فرض کنید ما در اینجا چهار Bucket داریم، در هر Bucket تعدادی رکورد جا می‌شود. سپس با ورود هر رکورد با توجه به بخشی از داده‌ها و ضرب و تقسیم داده‌ها Bucket مناسب برای آن رکورد یافت می‌شود. به صورتی که وقتی خواستیم آن رکورد را پیدا کنیم همان عملیات را انجام می‌دهیم و محل آن رکورد را پیدا می‌کنیم. بنابراین اغلب از تابع hash برای دسترسی سریع استفاده می‌شود. در آخر اغلب توابع hashing یک mod وجود دارد. تا اگر عدد حاصل از محاسبات تابع hash در محدوده‌ی شماره Bucket‌های ما نبود با mod گرفتن، آن را به بازه مورد نظر تبدیل کنیم.

$$H(\text{column}) \bmod \text{NumBuckets} = \text{bucket number}$$

البته باید توجه داشت که تابع hashing خوب است که همه‌ی رکوردها را داخل یک Bucket هدایت نکند. و رکوردهای متفاوت را در Bucket‌های متفاوت قرار دهد.

نکته: توابع hash بسیار مفیدند و در بیگ دیتا نیز زیاد استفاده می‌شوند.

من وارد سایت شدم سیستم می‌خواهد بداند من به کدام شبیه هستم تا چیزهایی که آنها سفارش داده اند به من پیشنهاد بدهد. این کار را می‌تواند توسط تابع Hash و تقسیم بندی کل مشتری‌ها به یک تعداد محدود باکت این شباهت را پیدا کرده و مشابه‌ها را پیدا کرده و پیشنهاد خود را انجام دهد.

Hive Query Language

JOIN •

در مثال روبرو ما یک select و یک join (کاملاً شبیه SQL) داریم؛ تنها نکته در اینجا اینست که ما در HQL همه‌ی انواع join را نداریم.

```
SELECT t1.a1 as c1, t2.b1 as c2
FROM t1 JOIN t2 ON (t1.a2 = t2.b2);
```

INSERTION •

```
INSERT OVERWRITE TABLE t1
SELECT * FROM t2;
```

نکته: Hive هم اطلاعات را ذخیره میکند و هم بازیابی.

سایتهای توزیع هدوپ مثل کلودرا یک فایل Zip به شما می‌دهد که تماما فایل‌های یک کامپیوتر مجازی است. و با open کردن بصورت خودکار اجرا می‌شود. حتی رابط‌هایی مانند Hue نیز بصورت خودکار در آن وجود دارد.

توجه: هدوپ کلودرا رایج‌تر است چون هم patch‌های نرم افزاری بیشتری دارد و هم مدیریت آن امکانپذیرتر است.

Cloudera Manager در این سیستم مجازی نصب نیست و برای مدیریت هدوپ باید آن را نصب کنیم.

نکته: یکی از راه‌هایی که می‌توانید دیگر نرم افزارها را نصب کنید همین Cloudera Manager است.

ولی یک مشکلی وجود دارد Cloudera Manager خیلی سنگین است. و نمی‌توان با وجود آن ابزار مورد نظرمان را اجرا کنیم. پس به همین علت ما Cloudera Manager را روی یک سیستم مجازی و ابزارمان را روی یک سیستم مجازی دیگر نصب کنیم. و موقع استفاده سیستمی که Cloudera Manager روی آنست را خاموش کرده و از سیستم دوم استفاده کنید. (محیط Cloudera Manager برای مدیریت است نه کار کردن با نرم افزارها)

در این توزیع‌ها هدوپ برای یک نود ارائه شده و نمی‌توان استفاده عملیاتی از آن کرد.

نکته: حالا که یک نود داریم این نود هم مستر است و هم Datanode. پس Namenode میتواند Datanode هم باشد. البته در کاربرد اینگونه نیست. ولی برای یک نود به این صورت است.

سیستم که بالا می‌آید همان ابتدا بطور خودکار browser را باز کرده و رابط Hue را اجرا می‌کند. Hue یک نرم افزار تحت وب و یک واسط برای مونیتورینگ است مانند Cloudera Manager. در واقع در اینجا Hue یکی از سه اینترفیس ما است.

پورتی که Hue کار می‌کند 8888 است. در محیط Hue نرم افزارهایی که نصب هستند لیست شده اند که میتوان از آنها استفاده کرد. حتی مثالهایی هم در این محیط قرار دارد.

می‌توان گفت Hive یک DBMS و Hue یک User Interface است.

می‌توان از جاهای مختلف فایل Csv به داخل Import Hive کرده و از آن بعنوان داده‌هایمان استفاده کنیم.

آیا می‌توان با مثلا ویژوال C یک منو تهیه کرد و توسط Hive یک کوئری را اجرا کرد؟ بله.

در اینجا ما در جدولی اطلاعات بازدیدکنندگان از یک سایت را داریم. در این جدول یک فیلد به نام Date داریم که جدول ما طبق این فیلد به ۴ پارتیشن تقسیم بندی شده است. و به صورت ۴ فایل توزیع شده است. این پارتیشن‌بندی را خودمان در زمان تعریف جدولمان مشخص می‌کنیم.

همانطور که ذکر شد پارتیشن‌ها هر کدام در فولدرهای متفاوت ذخیره شده اند. و در نتیجه ما در اینجا ۴ فایل داریم.

تا اینجا با رابط وب کار کردیم. اما اکنون میخواهیم با کنسول کارهایمان را روی Hive انجام دهیم (Command Line). کنسول نیز یکی از راههای ارتباط با Hive است. در اینجا همه چیز را باید توسط کدنویسی انجام دهید.

رابط دیگر پروتکل ODBC است. درایور آن را می توان از سایت کلودرا بصورت فایل مخصوص سیستم عامل خودتان (در اینجا ویندوز) دانلود و نصب کنید. توسط یک نرم افزار خاص مانند Click View میخواهیم از طریق ODBC با Hive ارتباط برقرار می کنیم؛ همانطور که قبلا گفتیم ODBC یکی از ابزارهایی است که ارتباط دو ابزار ناهمگن (Heterogeneous) را با هم برقرار میکند. از طریق ODBC می توان با هر نرم افزاری که این پروتکل را ساپورت کند ارتباط برقرار کرد. (پروتکل ODBC هم یک نرم افزار جانبی دارد که با نصب آن می توان توسط آن از نرم افزارهایی مثل visual studio به Hive وصل شد).
JDBC هم به همین ترتیب.

نکته: در محیط Hive می توان دستورات SQL را وارد کرده و جواب بگیریم. در صورتی که همان دستور را در My SQL و یا Oracle اجرا کنیم سرعت اجراها واقعا متفاوت است.

برای ارائه های بعدی چون مفاهیم کلی در این ارائه بیان شد سعی کنید مقایسه کنید، چند مطلب مرتبط در جاهای مختلف روی این ابزار پیدا کنید. موارد استفاده ابزار را مشخص کنید.